

Trei feluri de credincioși

(Drei Arten von Gläubigen)

W. M. Branham

24. 11. 1963, Jeffersonville, Indiana - SUA

Noi vrem să ne aplecăm capetele. În timp ce avem capetele și inimile noastre aplecate, aș dori să știu câți doresc să-i amintim în rugăciune. Ridicați pur și simplu mâna voastră și spuneți: „Doamne, adu-ți aminte, o Doamne!“ Sunt multe cereri pentru rugăciune; și batiste sunt aici pe amvon.

Scumpe Tată ceresc, în seara aceasta suntem iarăși adunați sub acoperișul acesta, unde ne-ai întâlnit de atâtea ori și unde ne-ai vestit dragostea Ta. Și noi încercăm să ne exprimăm într-un mod smerit dragostea și mulțumirea noastră pentru ceea ce ai făcut pentru noi. În seara aceasta venim iarăși ca un popor nevoiaș, Doamne, căci avem nevoie de Tine tot timpul. Noi știm că acesta va fi strigătul atât timp cât trăim pe pământ, căci suntem într-o luptă. Luptă continuă, și Tu ne-ai spus dinainte că dușmanul va fi ca un leu care rage. El este liber printre oameni. Noi putem vedea asta peste tot. Ca leul care răcnind înghite tot ce poate, pentru că el știe că timpul lui este scurt. Dar noi avem un Tată care are grijă pentru micuții Lui, și noi ne refugiem cu problemele noastre la Tine, Doamne. Noi ne rugăm ca Tu să le împlinești.

Aceste batiste care sunt aici, Tată, înseamnă că există undeva în lume oameni bolnavi care strigă spre Tine, care au nevoie de Tine și cred în Tine. Ei au dovedit credința lor trimițând aceste batiste aici. O Doamne, împlinește ca fiecare din ei să fie vindecat.

Noi am văzut de câteva minute puterea Ta mare, Doamne, când i-ai înapoiat unui băiat memoria pe care și-a pierdut-o. Noi vedem mereu puterea Ta cea mare, când iei bolile, când descoperi tainele inimii, le arăți oamenilor și îi aduci în ordine. Îți mulțumim, Doamne Dumnezeu nostru, căci asta întrece orice lucru omenesc. Trece peste tot, ce ar putea să știe cineva despre noi. Tu poți să descoperi de ce s-a întâmplat și cum se manifestă. TU ești, Tată. Noi știm, Cuvântul cercetează inima; deosebește gândurile și simțurile inimii. Pentru aceasta Îți mulțumim T, ie.

Doamne, noi credem că acum, când oamenii au capetele lor aplecate și se gândesc asupra acestor lucruri, Duhul Sfânt este Cel care le vorbește. Fie ca fiecare rugămintă să fie împlinită. Salvează în seara aceasta pe acei care vor să se lase salvați, o Doamne. Fie ca cei pierduți să vină înăuntru și să fie salvați.

Noi suntem așa de mulțumitori că vedem toate aceste batiste ude și știm că mormântul a fost deschis pentru a îngropa păcatele omului vechi. Eu Îți mulțumesc pentru aceasta, Tată. Fie ca tot restul zilelor voastre să le trăiți într-o viață nouă. În Numele lui Isus Hristos ne rugăm. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă răspundă la dorințele care le aveți în inimă.

Eu cred că Billy a zis că fratele Wheeler a adus un copilaș pentru a-l preda Domnului. Este așa sau este altceva? (Fratele Neville spune că sunt câțiva copilași care trebuie binecuvântați.) Vreți să-i aduceți aici? Rog să vină și bătrânii bisericii în față, și în timpul binecuvântării să pună mâinile peste acești micuți. Vom face acest lucru în cel mai scurt timp posibil. Noi dorim ca persoanele cu copii să vină în față pentru a fi aduși înaintea Domnului Isus. Voi vreți să-i înapoiați lui Dumnezeu care vi i-a dăruit, ca pe niște mici giuvaeruri. Noi încercăm întotdeauna să facem posibil acest lucru, pentru că noi nu știm ce va fi mâine. Mama mea mi-a tot spus: „Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâine.“ Asta așa este, pentru că nu știți, ce va fi mâine. Dar noi știm, cine hotărăște ziua de „mâine“. Acesta este lucrul principal. Noi știm cine ține ziua de „mâine“ în mâini. (Fratele Branham binecuvântează.)

Acesta este momentul în care soția mea mă invidiază pentru slujba mea: când îi țin în brațe pe acești copilași. Ea dorește mult să-i țină și ea. Și eu, dar mie îmi este întotdeauna frică, să nu le provoc dureri. Voi știți că ei sunt așa de plăpânzi și fragezi, dar voi știți că ei ar putea fi mai robuști ca noi.

Eu v-am spus că voi încheia la timp și mai am numai 35 de minute. Acum trebuie să mă grăbesc, nu-i așa? Noi vrem să vedem. Eu nu vreau să judec sau să zic ceva greșit, dar totuși voi încerca să-mi dau mai multă osteneală. Voi știți că nu mai poți să fi așa de vioi, după ce ai parcurs deja o distanță mai lungă. Distanța devine câteodată apăsătoare – la două sau trei slujbe pe zi și cea mai mare parte sunt viziunile. Predicarea nu-mi dăunează. Eu pot să stau toată ziua aici, fără să am ceva – dar totuși sunt viziunile. Când ajung oamenii să povestească, atunci sunt în necaz, pentru că de aceea sunt aici. Sunt lucruri care nu se pot rezolva printr-o simplă punere de mâini. Trebuie să se afle cauza, cum a început, ce a cauzat-o, ce s-a întâmplat prin aceasta și ce este de făcut pentru a ieși din problemă. De aceea vin ei aici.

Adunările din Shreveport, Louisiana, încep poimâine seară, nu, scuzați vă rog, miercuri seara. Dacă cineva dintre voi are prieteni din regiune, atunci spuneți-le că pot veni la Life-Tabernacle. Eu cred că vom începe acolo, dacă ei vor putea să primească auditoriul, unde sunt mai multe posibilități de ședere. Dar ei au sala mare principală și subsolul. Eu nu știu sigur câți au loc acolo. Dacă este prea plin,

atunci poate vom lua și auditoriul din apropiere. Eu am mai ținut acolo adunări, dar de lucrul acesta nu-mi mai pot aminti. Aceasta va fi conferința anuală.

Acum trei ani am fost acolo și am început o trezire în Numele Domnului. De atunci nu a mai încetat, ci merge mai departe. În fiecare zi vin oameni, sunt salvați, botezați și merg înainte cu Domnul. Și predicatorii sunt salvați. Atâta timp cât mai merge și mă mai pot opri aici, doresc să fac acolo o vizită și să-mi spun numai simplu puținele mele cuvinte și să merg apoi mai departe.

Va începe miercuri și se va termina sâmbătă. Creștinii comercianți au aranjat și un mic dejun. Eu am uitat numele hotelului. Vi-l vor spune acolo. Va fi un mic dejun din partea creștinilor comercianți.

Voi, oameni comercianți: noi am avut un timp minunat acolo. Domnul a salvat un rabi din acel oraș. O, eu nu știu ce s-a mai întâmplat. A fost un timp mareț în Domnul, când am predicat despre Legământul prin sânge. Iudeii știu că este sângele. Fără vărsare de sânge nu există iertare. Vedeți voi?

Să venim direct la Cuvânt. Eu voi face tot posibilul ca să-mi țin promisiunea făcută. Dacă va fi voia Domnului, și în duminica de după crăciun vă petreceți concediul pe aici pe undeva, și dacă străzile nu sunt alunecoase și sunteți prin apropiere, atunci veniți înăuntru. Noi am plănuit ca duminica dimineața după crăciun să ținem o slujbă. Ce dată este atunci? Este în 29, duminica după crăciun.

Dacă se ivește ceva și nu putem fi aici – noi nu cunoaștem viitorul, voi știți – dar dacă totuși se întâmplă ceva, să veniți cu toții, și din exterior, ca oamenii din Memphis.

Eu am vrut să-l aud pe fratele Ungren cântând: „Ce mare ești Tu.“ E aici în seara aceasta? Eu am întotdeauna foarte multe probleme pe care nu le pot termina întotdeauna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să deschidem acum Scriptura și să citim puțin. Unde nu sunt cuvintele mele destul de explicite, vor fi cuvintele din Scriptură. Dumnezeu vă va da binecuvântarea pentru că de aceea ați rămas aici, ca să ascultați Cuvântul Lui. „Credința vine în urma auzirii, a auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.“ Așa este? În timp ce veți deschide la Ioan 6, eu voi începe să citesc de la versetul 60 până la versetul 71.

Pe când m-am uitat înainte pe geam și am urmărit apusul soarelui, m-am gândit, că întreaga natură are o lege. Când se apropie iarna, atunci prin legea naturii, seva pomilor curge automat în rădăcini. Cum a spus Iov: „O, de m-ai ascunde în împărăția morților, până trece mânia Ta.“ Asta este. „Dacă m-ai ascunde ...“

El a urmărit natura – viața pomilor curge în jos înspre rădăcini, frate Way. Rămâne acolo până trece mânia. „Cheamă-mă atunci și stabilește-mi un timp.“ Natura are o lege. Există o lege a naturii și nu există nici un drum ca să treci pe lângă aceasta. Este o lege a naturii. Există și o lege a duhului și nici aici nu există o altă posibilitate ca să treci pe lângă aceasta.

Eu am vorbit cu cineva astăzi după masă, că nu există nimic care să se poată desființa. Oamenii nu pot desființa. Ei pot să distrugă, dar nu pot să desființeze. Cineva mi-a spus: „Ce este atunci când iei o bucată de hârtie și o arzi?“ Nu! Căldura focului arde numai părțile chimice. Ea devine iarăși gaz cum a fost la început. Voi nu puteți să desființați. Dacă ar ține mai mult lumea aceasta, atunci aceleași gaze și chimicale care au fost în hârtie s-ar transforma iarăși într-o bucată de hârtie. Exact așa este. Voi nu puteți desființa.

Dacă se va trezi totul și nimic nu va mai fi desființat, atunci va exista și o trezire a celor drepți, și noi trebuie să ne întoarcem. Asta este totul. Nu există nici un drum pe lângă. Este indiferent dacă vă ard sau vă îneacă, indiferent ce se întâmplă, ei nu vă pot desființa.

Gândiți-vă că fiecare parte din voi a fost aici. Când Dumnezeu a dat naștere acestei lumi, El a pus deja atunci corpul vostru aici și nu există nimic care să-l ia de aici, numai Dumnezeu. Și iarăși totul este în mâinile Lui. EL este Creatorul, care a dat făgăduința. De aceea suntem așa de siguri că există viață veșnică. Noi avem acum cunoștința aceasta în inimile noastre, că în tot timpul vieții noastre avem viață veșnică, care nu poate muri.

Acum la Ioan 6. Noi citim din Ioan 6 și începem cu vers. 60:

„Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: ‚Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?‘ Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: ‚Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? Dar dacă ați vedea pe Fiul Omului suindu-Se unde era mai înainte? ... Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care le-am spus Eu, sunt Duh (El este) și viață. (Ce a spus El? ‚Eu sunt adevărul și viața.‘) Dar sunt unii din voi care nu cred.‘ Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vândă. Și a adăugat: ‚Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.‘

Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El. (Era o vorbire tare, ei nu au putut-o primi.) Atunci Isus a zis celor doisprezece: ‚Voi nu vreți să vă duceți?‘ ‚Doamne‘, i-a răspuns Simon Petru; ‚la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.‘ Isus le-a răspuns: ‚Nu v-

am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.’ Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece.“

Dacă ar trebui să dau un nume temei din seara aceasta, din care să fac tot ce este mai bun în această jumătate de oră, atunci doresc să vorbesc despre Trei feluri de credincioși. De multe ori am explicat și am zis: „Eu cred că în după masa aceasta voi vorbi despre ceea ce suntem noi.“ Așa mă gândeam eu.

Cei dintâi sunt credincioșii, apoi credincioșii prefăcuți și necredincioșii. Acum, aceasta este o temă nouă. Printre noi, noi care ședem aici în seara aceasta, se formează grupele acestea. Oriunde sunt adunați oameni, găsim aceste grupuri. Au existat întotdeauna și le vom avea probabil până la venirea Domnului.

Eu doresc ca în seara aceasta, în timp ce vorbesc despre aceste grupe, să observăm și să cercetăm, din care grupă facem noi parte. Gândiți-vă, eu vorbesc aici acestei biserici, unde oamenii din seara aceasta sunt iarăși înghesuiți între pereți și garduri, dar eu vorbesc și celor din întreaga lume. Aceste benzi ajung în diferite părți ale lumii. Este o „slujbă a celor ce se ocupă cu benzile“.

Acum doresc să vorbesc despre cele trei feluri diferite de credincioși. Gândiți-vă, este vorba de credincioși. Tema mea tratează credincioșii. Unul este un credincios adevărat, celălalt un credincios prefăcut și următorul este un necredincios.

Prima grupă, despre care vrem să vorbim, sunt credincioșii, căci eu zic că ei trebuie să aibe prioritate, pentru că cred într-adevăr. Cei care cred ca ucenicii, sunt credincioșii. Noi vom lua ca exemplu ceea ce am citit din Scriptură.

Primii sunt credincioșii – adevărații credincioși. Credința vine în urma auzirii, a auzirii Cuvântului lui Dumnezeu, care este Hristos. Credincioșii!

Ați observat această exprimare a credinciosului? Un credincios nu trebuie să fie o persoană înțeleaptă în sensul lumii. El nu trebuie să fie școlit, cum spun oamenii. Voi nu aveți nevoie de așa ceva. Despre bărbatul care s-a exprimat astfel, Biblia spune că era neștiutor și fără școală. A fost Petru. El nu era văzut ca o persoană inteligentă.

În Isaia 35, 8 scrie: „Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea ...“

Astăzi după masă am vorbit cu unul din diaconi. Am discutat despre distanța de încordare a podurilor, mai ales despre cel nou. Eu am spus: „Astăzi se construiesc poduri de la un mal la altul, peste multe ape, dar există o legătură mare de la pământ până în veșnicie. Ea va fi numită ‚Calea cea înaltă a Împăratului.‘ Nici un necurat nu va merge pe ea.“ Așa este. Este un drum care a

fost construit de Hristos, Domnul nostru – o legătură care a fost făcută între acest pământ și țara aceea. Nici un necurat nu o poate călca.

Petru, această persoană neșcolită, era acolo și a văzut împlinirea Cuvântului pe care l-a făgăduit Dumnezeu pentru ziua aceea, că se va ridica unul, care va fi Proorocul. Pentru Simon era greu de crezut, căci au existat atâtea imitații. Dar când a văzut că s-a împlinit Cuvântul pentru epoca aceea și când a auzit cum El Îl identifica, a știut imediat cine era El de fapt.

El a fost acela care a zis: „Doamne, la cine să mergem?“, când a fost întrebat și când masa de oameni s-a împărțit în credincioși, așa ziși credincioși și necredincioși. Toate aceste trei categorii se aflau în masa de oameni; în acest capitol găsim credincioși, așa ziși credincioși și necredincioși. Pentru că Isus a vorbit așa cum a vorbit, s-a produs o despărțire, dar asta trebuia să se întâmple.

Atât timp cât i-a vindecat pe bolnavi, El a fost un bărbat văzut. Dar când a ajuns la învățătură și profeții, prin aceasta s-a produs despărțirea grâului de pleavă. Pleava acoperă doar grâul; nu este grâul însuși și de aceea nu este folositoare. În pleavă nu este nimic – nu este viață. Este doar acoperitoarea și nu poate rămâne împreună cu grâul. Și nici nu va moșteni împreună cu grâul. Despre ceea ce vorbim, este bobul – sămânța bobului de grâu.

Fiți atenți. Petru era convins că acesta este Mesia. Nu era important ceea ce spuneau ceilalți. Nu avea nici un rol ceea ce spunea preotul. Îi era indiferent ceea ce spunea biserica. El însuși era convins.

Isus a vorbit într-o zi cu el și l-a întrebat: „Cine spun oamenii că sunt Eu?“

„Unii spun că ești un Prooroc; alții spun că unul din vechii profeți a înviat; iar alții spun că Tu ești Moise sau Ilie sau altcineva.“

EL a spus: „Eu vă întreb pe voi; ce spuneți voi?“

Petru a răspuns: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui Viu.“

Iar Isus i-a răspuns: „Binecuvântat să fii tu, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit asta. Tu nu ai citit-o în vreo carte sau ai avut cunoștință de credință sau ai învățat-o din catehism. Tatăl Meu, care este în ceruri, ți-a descoperit.“ Acesta este un credincios adevărat: – descoperire duhovnicească a Cuvântului. Vedeți voi?

„Tu ești Petru și pe această stâncă a descoperirii, despre cine sunt Eu, voi construi Biserica Mea, și iadul nu o va mai ajunge.“

Nici o mirare că Petru a zis: „La cine ne-am putea duce?“

Isus s-a întors și a zis: „Vreți să mergeți și voi?“

Ei au răspuns: „Doamne, la cine – unde să ne ducem? Tu singur ai Cuvântul vieții veșnice. Numai Tu ești.“ EL nu a avut numai Cuvântul vieții; EL era Cuvântul vieții. EL era Cuvântul vieții și Simon L-a recunoscut. Când a recunoscut, a fost ceea ce l-a ținut, pentru că i-a fost descoperit că El era Cuvântul viu.

Așa este un credincios adevărat. Când Duhul Sfânt – nu ceea ce încearcă să vă convingă o persoană oarecare – ci când Duhul Sfânt vă descoperă vouă personal Cuvântul. Voi vedeți că Cuvântul o dovedește. Și Duhul Sfânt vine în fiecare epocă, pentru a aduce Cuvântul la realitate pentru epoca respectivă.

Cum ar fi putut cineva să nu-i dea crezare lui Luther, dacă el a recunoscut aceasta? Luther a fost un reformator. Duhul omului, a venit pentru reformă. La Wesley a fost la fel. Ei trebuiau să creadă. Vedeți, acela a fost mesajul pentru acea epocă. Exact așa s-a întâmplat. Așa a fost și așa trebuia să se întâmple. Oamenii din epoca aceea trebuiau să creadă.

Acum suntem în epoca Laodicea și suntem învățați că Hristos va fi scos afară din Biserica Lui, va bate la ușă și va încerca să intre din nou. Deci dacă vedem ce se întâmplă, atunci știm în ce epocă ne aflăm.

Noi ne aflăm la sfârșitul istoriei lumii. Cartea se apropie de încheiere. Într-o zi, se va mai scrie și ultimul rând, și atunci se va încheia și nu va mai fi timp.

Se pregătește prezentarea unei piese mari. În cer stau îngerii care sunt atenți. Voi știți că este o dramă. Actorii sunt pregătiți. Voi puteți să vedeți cum intră în acțiune.

Voi puteți să-l vedeți pe cel rău cum intră pe scenă. Voi puteți observa cum apare înșelătorul în piesă, pentru a-i duce în eroare. Voi mai puteți vedea însă că Biserica care va fi răpită, se pregătește. Este o scenă puternică.

Voi puteți vedea cum prezența lui Dumnezeu este dovedită și cum lucrează El, ca această scenă care este spusă în Biblie dinainte, să se împlinescă. Ce timp este acesta în care trăim! Este cel mai minunat timp! Oamenii din toate epocile s-au gândit la timpul acesta. Profeții au tânjit să vadă aceste ceasuri, dar ei nu au avut prioritatea.

Deci, acesta a fost un credincios, căci el a văzut și a crezut. „Noi suntem convinși pe deplin că Tu Hristos, Mesia – ești Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta și o credem.“ Vedeți, acesta a fost un credincios adevărat.

Noi vrem să observăm repede și alți credincioși, înainte de a trece la următoarea categorie. Să-l luăm pe prorocul Noe. Să ne închipuim că pe vremea aceea era un fermier. Și în zilele acelea existau batjocoritori și religioși, și biserica era întărită (bine înfiptă). Atunci Dumnezeu i-a vorbit lui Noe și l-a însărcinat să

construiască o corabie. Noe nu a comentat pentru acest lucru cu Dumnezeu, el a crezut că a fost Cuvântul lui Dumnezeu și a început să pregătească lucrarea. Așa este un credincios adevărat.

Nu argumentați asupra faptului. Dacă sunteți convinși, asta vă ajunge. Așa este cu fiecare, și dacă aveți numai un pic de credință. Credința vine prin auzire. Dacă tu stai aici – indiferent ce spune doctorul, că ceva nu este în ordine cu tine. Bărbatul a spus diagnosticul și știe despre ce vorbește, atâta doar ce-i lasă de știut instrumentele și mintea lui, și el spune, că nu mai există salvare și că trebuie să mori. Dar pentru tine se roagă cineva, și tu vezi în viitor un bărbat sau o femeie sănătoasă care stă acolo. Asta este. Voi aveți cunoștința deplină, pentru că voi credeți. Dumnezeu a spus-o. Știți că așa este. Voi sunteți foarte siguri, pentru că credeți. Dumnezeu a spus-o. Știți că așa este.

Așa a fost cu femeia, care a scuipat cancerul; nu avea nici o îndoială în gândurile ei, că nu s-ar întâmpla. Cancerul a murit, s-a dezlipit și a ieșit. Asta este. Voi credeți.

Așa a fost cu tatăl care și-a adus nu demult timp băiețelul acolo. El este acum undeva aici în clădire. Băiețelul a căzut de undeva și-și pierduse cunoștința. El nu-și mai putea aminti de nimic. După câteva momente de la rugăciune, l-am întrebat cum îl cheamă. El mi-a spus numele și ce vârstă are. El stătea acolo așa de normal, cum poate fi orice băiat. Ei au crezut. Dacă Dumnezeu spune ceva, atunci trebuie să fie așa. Noe l-a crezut pe Dumnezeu. El era privit ca un om credincios. Daniel l-a crezut pe Dumnezeu, când Biserica se afla în prizonieratul babilonian. Nu a jucat nici un rol faptul că ei au spus: „Noi vom da de știre că nu mai este voie să se închine nimeni la un alt Dumnezeu, decât înaintea tabloului acestui om sfânt“, sau orice ar fi fost; Daniel nu i-a dat atenție. Dumnezeu i-a vorbit, pentru că el era un prooroc, și Cuvântul venea la prooroc. Pe când a fost inaugurat templul, s-a spus: „Dacă este cineva în orice țară care este în necaz și se roagă în direcția acestui loc sfânt, atunci să-l asculte cerul.“ Daniel credea în Dumnezeu. El a fost un credincios adevărat. Nici măcar lei nu l-au putut mânca. Așa este. El era credincios. El avea ceva adevărat și real. El era un credincios.

David – un alt credincios, era o excepție. David nu era de acord cu biserica modernă, și nici Noe. Nici un pic. Ei credeau că ceea ce le-a spus Dumnezeu, este adevărul. Indiferent ce spunea lumea modernă, ei credeau că ceea ce le-a spus Dumnezeu, este adevărul. Aceștia sunt credincioșii adevărați.

Același lucru a fost cu Petru și cu apostolii: ei credeau că El are Cuvântul vieții, da, că El era Cuvântul vieții. Eu cred astăzi la fel. Tot ce este împotriva, tot ce este în partea opusă înseamnă moarte. Acesta singur este Cuvântul vieții și Hristos este Cuvântul.

David era un băiețel cu o față frumoasă și proaspătă. Când aveau posibilitatea, frații lui îl necăjeau pentru că el era mic de statură, nici măcar atât de mare ca să poată duce o armură. El nu putea merge la război, pentru că era prea mic și slăbuț. Dar el totuși s-a dus acolo ca credincios. El păzea acolo în vale cu o praștie câteva oi, care i le-a dat tatăl lui în grijă. Era o țară unde existau lei, urși, lupi, etc. David s-a uitat la pășunea verde și umbrită și a știut ce înseamnă pentru oi să se culce pe aceea caldură, la umbră. El știa ce înseamnă o înghițitură bună de apă rece, când a zis: „Cum însetează un cerb după apă, așa însetează sufletul meu după Tine, o Doamne.“

El a plâns și s-a rugat. Dar totuși într-o zi a venit necazul. Un leu a înșfăcat o oaie și a plecat. El s-a gândit: „Dumnezeu m-a făcut mai presus ca leul.“ Așa a luat el praștia și a tras cu o piatră mică în leu. Dacă ar fi văzut cineva vreodată un leu, unul dintre leii africani cu coamele lor mari, cum sunt și în Palestina și Asia, atunci el ar ști ce fel de animal este acesta. De-abia poți să-l dobori cu o pușcă de vânatoare Magnum 300 – și el l-a doborât cu o piatră mică. Când s-a ridicat leul și se îndrepta spre el, David l-a luat de barbă și l-a ucis.

Pe baza aceasta el știa despre ce vorbește. El a trăit ceva. El l-a pus la probă pe Dumnezeu, din pricina Cuvântului Său.

El nu se temea de Goliat, fiindcă acesta nu era tăiat împrejur, și nici măcar nu era credincios. Goliat a venit înaintea lui și l-a blestemat în numele dumnezeului lui. El era mult mai mare decât el, un bărbat mare și puternic, avea degete lungi de 14 țoli (35 cm). Aproximativ așa de mari erau degetele lui. El era un războinic. Poate avea o cămașă cu zale, care cântărește 300 de funzi (140 kg) sau mai mult, și un scut din metal, care de obicei era de 1, 5 țoli (4 cm) grosime. El era un uriaș și avea o sulică cât un pom, care era de aproape 20 de picioare (6 m). El avea în mână o sulică de aproape 20 de picioare (6 m). Un bărbat mare care putea să doboare o mulțime de bărbați și să-i arunce la pământ. Ce dușman! Stătea acolo și se dădea mare.

Voi vedeți că el a spus: „Să nu fie vărsare de sânge. Lăsați pe cineva să se lupte cu mine. Dacă înving eu, atunci voi toți trebuie să-mi slujiți, și dacă învinge acela, atunci noi vă vom sluji vouă.“

Vedeți, dacă satana spune că este mai presus decât voi, atunci el se laudă. Dar el a nimerit la omul nepotrivit. El l-a întâlnit pe omul cel mai neînsemnat din țară, un băiețandru cu umerii lăsați în jos.

El a zis: „Vreți să spuneți că voi, oștirea Dumnezeului celui viu, stați și acceptați ca acest filistean netăiat împrejur să ocărească oștirea Dumnezeului celui viu?“

El era cutremurat. De ce? De ce? El era un credincios. Ceilalți erau credincioși prefăcuți, vedeți. Dar el era un credincios adevărat.

El a spus: „Dacă vă este frică, atunci merg eu să mă lupt cu el.“

Ce curaj mare pentru un băiat așa de mic! Așa a dovedit el că este un credincios și a făcut exact ceea ce știa că ar fi făcut Dumnezeu.

Acest filistean netăiat împrejuri l-a blestemat în numele dumnezeului lui: „Sunt cumva un câine, de vine un pitic așa de mic împotriva mea? Eu te voi pune în vârful sulii mele și te spânzur acolo de pom, ca păsările să-ți mănânce carnea!“ O, ce bărbat îngrozitor era el!

David a spus: „Tu mă întâmpini cu o sabie, sulii și armătură; tu mă întâmpini în numele filistenilor, dar eu te întâmpin fără sabie, sulii și armătură, ci te întâmpin în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel!“

Acum o aveți. Acesta este un credincios. Aceasta este cetatea lui! Acesta este indicatorul lui! Acesta este scutul lui! Amin! Aceasta să fie apărătoarea Bisericii. Aceasta este apărătoarea fiecărui credincios. Indiferent ce se întâmplă, indiferent ce spune lumea, scutul vostru este Domnul, Dumnezeul lui Israel! Așa este. „Numele lui Isus Hristos este un turn tare, cei drepti se refugiază acolo și sunt în siguranță“ Acesta este scutul nostru: Isus Hristos.

Noi știm ce s-a întâmplat. Nu exista nici o posibilitate de a-l nimeri, în afară de un singur loc care a rămas liber, când și-a lăsat jos viziera de la coif. Locul în care putea să-l nimerească era exact aici, în frunte. Încă înainte de a se întâlni cu uriașul, și era la o oarecare distanță de el, Dumnezeu a condus deja piatra ucigătoare, care l-a doborât. Dumnezeu a făcut-o. Deci, noi recunoaștem că el era un credincios.

Avraam era la fel un credincios. El era un haldeu din orașul Ur. De acolo el a fost chemat și trebuia să facă și să creadă ceva, care fizic era imposibil. Dar el nu s-a lăsat rățacit prin necredință, ci a crezut în făgăduința Domnului, așa scrie în Romani 4, și s-a întărit tot mai mult în credință și a dat slavă lui Dumnezeu.

Avraam avea atunci 75 de ani și nevasta lui avea 65 de ani, și ei au trăit împreună de când au fost tineri. Ea era sora lui pe jumătate. Ei au trăit împreună, dar fără a avea copii. Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam: „Desparte-te de necredincioși.“ Dumnezeu produce întotdeauna o despărțire. „Desparte-te de necredincioși și umblă cu Mine. EU te-am făcut pe tine tatăl multor națiuni. EU am făcut-o deja.“ Avraam a crezut. Așa este un credincios.

„Cum vei face asta, Doamne?“ Întrebarea aceasta nu a pus-o niciodată. Dumnezeu a spus că o va face, și cu asta a fost destul.

Sara era trecută deja de menopauză. Pe când trecuse prima lună poate a întrebat-o Avraam: „S-a schimbat ceva?”

„Nu, nimic.”

Dar totuși Avraam a crezut. Aproape 25 de ani mai târziu nu era nici o schimbare, dar Avraam mai credea. Așa este un credincios. Acesta nu este un credincios prefăcut, acesta este un credincios adevărat. După 25 de ani, Avraam era mai tare ca la început. El credea în Dumnezeu, și asta i-a fost socotit ca neprihănire, pentru că era un credincios adevărat.

Peste puțin timp, vă voi ruga să vă cercetați, ca să vedeți din ce grupă faceți parte.

Ce a făcut Avraam? El nu s-a împiedicat de făgăduința lui Dumnezeu, pentru că părea imposibilă.

Ce ar fi dacă un bărbat de 75 de ani și o femeie de 65 de ani ar merge la doctor și ar spune: „Noi vrem să ne anunțăm la spital, căci noi vom primi un baby.” Și dacă el ar spune după 25 de ani: „Doctore, mai ai patul liber pentru noi?” Ar părea că sunteți deosebiți. Pentru lume, hotărârile voastre sunt ciudate, dar acesta este un credincios, pe care nu-l interesează, cât de deosebit se prezintă.

Biblia spune că el era total convins că Dumnezeu va face ceea ce a făgăduit. Aceasta să fie valabilă pentru fiecare credincios. Dumnezeu este în stare să-și țină și să îplinească fiecare Cuvânt pe care l-a spus. Eu nu dau nimic pe ceea ce zic denomi-națiunile. Cuvântul este important. Ei spun: „Zilele minunilor au trecut. Aceasta este telepatie; totul este numai vrăjitorie.” Îmi este indiferent ce spun ei; eu tot mai cred că această pușcă este fixată exact și nimerește ținta din plin. Tot așa cred și eu, că ceea ce a făgăduit Cuvântul se va împlini întotdeauna, dacă un credincios trăiește după Cuvântul lui Dumnezeu. Se va întâmpla din nou. Eu sunt convins că se va întâmpla, dacă vedem că ne aflăm în această epocă în care trebuie să fie aceste lucruri. Aceste lucruri trebuie să se întâmple.

Acesta este motivul pentru care cred, că atunci când Mireasa aleasă care este scrisă în Cartea Vieții este chemată afară, va veni un vuiet din cer și va avea loc un botez al Duhului Sfânt în Mireasă, și prin răpire va fi luată de pe pământ. Dumnezeu a făgăduit-o.

Eu nu dau nimic pe cercetători, pe astronauti și pe toate celelalte lucruri posibile, și câte milioane de mile distanță pot ei să vadă – pentru asta eu nu dau nimic. Există un cer, și acolo există un Isus Hristos adevărat, care va veni în trup, să întâmpine Biserica, Mireasa Lui. Este indiferent cât de veche pare istoria, dar ea tot mai este adevărată. Dumnezeu a zis așa. Credincioșii Lui o cred.

Dumnezeu a spus: „Eu sunt Domnul, care vindecă toate bolile tale. Eu sunt Dumnezeu și Eu nu mă voi schimba.“ Amin! Dumnezeu este Cuvântul, și dacă Dumnezeu nu se schimbă, atunci cum se poate schimba Cuvântul? „Eu sunt Dumnezeu și nu Mă voi schimba.“ Așa spune Scriptura – Dumnezeu Însuși a spus. EL nu se poate schimba, pentru că El este Cuvântul. La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul – Cuvântul neschimbător. Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi. Amin! Da, așa este!

Dumnezeu a trimis întotdeauna pe cineva – Moise, Ezechiel, Ieremia, Isaia, Elisei – prin care Cuvântul venea pentru un timp, dar Cuvântul deplin s-a descoperit în omul Isus Hristos. EL era Dumnezeu. Plinătatea lui Dumnezeu locuia în El. EL a devenit trup. Eu cred fiecare Cuvânt.

Și Iov a fost un credincios. Câteodată – nu, nu câteodată, ci întotdeauna trebuie să treacă credincioșii prin încercări. Căci fiecare, pe care Dumnezeu îl primește ca fiu, trebuie crescut, examinat și educat ca un copil. Gândiți-vă la încercări, la străzile prăfuite, arșița prigoanei, dar totuși credincioșia inimii voastre bate în material, atâta timp până se va potrivi în formă. Copiii lui Dumnezeu vor fi formați exact după Cuvântul Lui, căci ei sunt exemple vii. Cuvântul lui Dumnezeu trăiește prin ei. Încercarea vine pentru a vă dezechilibra, pentru a vă duce în jos, ca să recunoașteți unde sunteți. Fiecare fiu, care vine la Dumnezeu, este examinat și încercat.

Iov a trecut prin multe încercări și examene. Copiii i-au fost luați, totul i-a fost luat. Membrii bisericilor veneau și-l învinuiau că a păcătuit în ascuns și încercau tot felul de lucruri împotriva lui, dar el nu a ascultat pe nimeni. El știa că a urmat întocmai cererile lui Dumnezeu. El știa că nu mai era nevoie ca să-l încerce satana. El a știut că este diavolul. Atâta timp cât s-a lăsat convins de satana, că boala este de la Dumnezeu, era învins. Dar deodată i-a fost descoperit lui Iov, că nu era Dumnezeu. Aceste încercări i-au fost date pentru a face ceva din el. Nu era Dumnezeu; ci satana.

Exact așa este și astăzi. El va încerca să vă spună că Dumnezeul vostru va lăsa această încercare peste voi, pentru a vă pedepsi. Nu este așa, nu! Este satana, care face aceste lucruri. Dumnezeu permite numai să fiți încercați ca să vă arate, dacă sunteți legați de grijile pământești ale acestei lumi sau dacă, $\frac{1}{4}$ comorile voastre sunt în ceruri, căci unde sunt comorile voastre, acolo sunteți și voi. Unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Iov a fost încercat și totuși a zis: „Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea ...“ Ați fost atenți? Viermii erau deja în corpul lui. Viermii voștri sunt în voi. Voi veți fi puși

într-un sicriu, fără a fi aer sau altcineva acolo, dar viermii sunt acolo. Ei sunt în voi și stau pregătiți, până sunt chemați să-și facă datoria.

Gândiți-vă la împăratul Irod, el a căzut mâncat de viermi pe stradă. Viermii din corpul lui l-au mâncat direct pe stradă (Fapte 12, 23). Ei erau pregătiți.

„Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, totuși Îl voi vedea pe Dumnezeu.“ Amin. Voi nu puteți să-l nimiciți. Și dacă îl vor mânca viermii, totuși el va fi aici. „... Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia“ (Iov 19, 21-27). Iov a spus asta. De ce? El a fost un credincios. În încercări a fost un credincios; când l-au urmărit a fost un credincios. El era un credincios adevărat.

Un alt credincios a fost Iosif. El nu putea face nimic, pentru că era așa cum era. El a fost un prooroc; Dumnezeu l-a făcut prooroc. El nu vroia să fie deosebit de frații lui, dar el era altfel. Dumnezeu l-a făcut ceea ce era. Nimeni nu putea să-l ia locul.

Nimeni nu poate lua locul tău. Tu spui: „Eu sunt numai o femeie casnică.“ Dar totuși nimeni nu-ți poate lua locul. Dumnezeu va pus astfel în ordinea casei, ca trupul lui Isus Hristos să fie în ordine, și să nu existe nimeni care să vă poată lua locul.

Cât de mult nu aș vrea eu sau oricare altul dintre voi predicatorii, să luăm locul lui Billy Graham, dar totuși nu putem. Dar gândiți-vă la aceasta, nici Billy Graham nu ne poate lua locul nostru. Vedeți voi? Noi toți avem un loc. Unii dintre noi sunt evangheliști, alții sunt prooroci, alții învățători, sau păstori – indiferent ce suntem. Altele sunt casnice, alții sunt mecanici, fermieri, indiferent ce este: Dumnezeu v-a pus pe locul vostru.

Iosif era un prooroc. El nu putea face nimic împotriva pentru că tălmăcea visuri, și nici nu putea face nimic împotriva pentru că vedea vedenii. Fiți atenți ce sincer era. Și dacă a pierdut relațiile bune cu frații lui, totuși el a rămas credincios, pentru că el a crezut visurile acestea. El a crezut că visul în care se închinau toți în fața lui, se va împlini. El a crezut pentru că era un credincios. Eu mai am cinci minute și zece pagini.

Fiți numai atenți. Eu mi-am notat aici un verset din Biblie. Și Natanael a fost un credincios. Așa este? Natanael a văzut ce s-a împlinit, și ceva s-a desprins din el, pentru că Isus i-a spus cine este, că el ar fi un israelit adevărat în care nu este nimic fals și că l-ar fi văzut când a stat cu o zi înainte sub pom și se ruga, când l-a chemat Filip. El era un credincios.

Erau mulți acolo care spuneau: „Acesta este duhul satanei. Satana face vindecarea divină.“ Acel diavol bătrân nu a murit până în ziua de azi. Ei credeau că satana face vindecările divine.

Isus a spus: „Dacă satana scoate pe satana, atunci împărăția lui este împărțită în două, și o astfel de împărăție nu poate dăinui.“ EL a spus: „Satana nu poate face vindecări, pentru că un drac nu-l poate scoate pe un alt drac afară.“

Deci Natanael era un credincios. Când a văzut că Cuvântul s-a făcut trup atunci când El i-a dovedit că este un credincios, el a zis: „Tu ești Hristosul, Tu ești Împăratul Israelului.“ El credea.

Atunci când femeia de la fântână a văzut, a și crezut. Și ea era o credincioasă.

Alții vorbeau tare și mergeau mai departe. Unii ziceau: „Eu am auzit, că Tu înviezi morții. Noi avem aici un cimitir plin, vino și trezește-i! Noi vrem să vedem, dacă poți s-o faci!“ Vedeți, era același diavol care a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestor pietre să se facă pâine“, și tot el a fost, când ei l-au scuipat pe față, l-au bătut și au zis, în timp ce-și dădeau bâta unul altuia: „Dacă ne spui, cine a fost cel care Te-a lovit, atunci te vom crede.“ Acești soldați râdeau. Era de parcă plutea o amenințare peste El, dar gândiți-vă: Dumnezeu era prezent. Vedeți, El era acolo, pregătit pentru orice timp.

Isus a spus: „Eu aș putea să-L rog pe Tatăl Meu, și mi-ar trimite imediat douăsprezece legiuni de îngerii.“ Oh, ce ar putea să facă un înger? Dar vedeți, la porunca Lui ar fi apărut douăsprezece legiuni îngerești. Dar El trebuia să-și facă datoria. EL avea ceva de împlinit. EL trebuia să treacă prin acestea.

Și tu ai ceva de făcut. Dumnezeu are ceva de făcut pentru tine. Voi ați avut poate dureri de inimă sau greutate, poate ați trăit dezamăgiri, dar trebuie noi să ne rugăm ca să rămânem feriți de toate acestea? Nu, Doamne. Trece-mă Doamne prin ele, indiferent ce este. Indiferent ce este, nu permite ca să mă feresc de ele. Dacă-mi sunt destinate mie, dă-mi har, ca să trec prin ele. Asta este.

Observați-l numai pe orbul Bartimeu. El a știut că s-a spus: „Acesta este proorocul din Galilea. EL este Fiul lui David. Noi o credem.“ Unii dintre credincioși poate i-au zis: „Noi ca credincioși știm, că El este Fiul lui David.“ Bartimeu știa, că dacă era El, atunci El era Cuvântul.

El mai știa că dacă Isus era Cuvântul, El putea deosebi gândurile inimii. De aceea a strigat: „Fiul lui David, ai milă de mine.“ Cei necredincioși – membrii bisericii – strigau una și alta. Dar lucrul acesta nu l-a oprit cu nimic pe orbul Bartimeu. El a strigat: „O, Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine.“

Poate El nici nu-l putea auzi, dar El știa că el strigă. De aceea s-a oprit și s-a întors spre el. Acolo era un credincios. EL a spus: „Credința ta te-a salvat.“ Amin.

Femeii cu scurgerea de sânge, i-a spus la fel: „Credința ta ...“, pentru că a spus în inima ei: „Dacă-i voi putea atinge măcar colțul hainei Lui, atunci mă voi vindeca.“ „Credința ta te-a salvat.“ Ea era o credincioasă.

Același lucru l-a salvat și pe William Dauch care șade acolo. Acum câteva zile a avut o slăbiciune și criză de inimă. El este un bărbat de 91 de ani. „Credința ta te-a vindecat.“ De ce? Pentru că el este un credincios.

Predicatorul Tom Kidd de aici, se apropie și el către vârsta de 90. Când a avut 79 de ani, a fost transportat la spital cu prostată canceroasă. Doctorii spuneau că nu mai există speranțe pentru el. Când ne-am dus în dimineața aceea la el, l-am văzut pe acest patriarh mic cu fularul aruncat peste umeri care ședea acolo și bătea cu bastonul în podea. El aproape că nu mai putea să gândească bine și a numit „bunică“ pe o femeie bătrână, care ședea acolo și pe care o cunoștea de mulți ani. Ea era una din membrii lui. El a zis: „Tu arăți alb ca zăpada.“ El nu mai putea gândi clar. Dar totuși când a venit puterea lui Dumnezeu în cameră, s-a întâmplat ceva, și el mai trăiește și astăzi. Asta s-a întâmplat acum 4 ani cu un bărbat care avea aproape 80 de ani. El șade aici, în seara aceasta, este sănătos și vindecat de cancer. Nu un așa zis credincios, ci un credincios! Asta este. Credeți. El l-a primit pe Dumnezeu și Cuvântul Lui.

Era exact ca și la orbul Bartimeu. El era orb și totuși știa că va primi ce va cere, dacă va reuși să atragă atenția lui Isus Hristos asupra lui.

Femeia știa că va primi ceea ce dorea, dacă putea să atingă colțul hainei Lui – atunci va primi ceea ce-și dorea.

Tom știa că va primi ceea ce dorea, dacă mă voi ruga pentru el.

Cu aceeași credință a spus și Marta: „Și acuma încă Doamne, va împlini Dumnezeu ceea ce vei cere de la El. Fratele meu este mort de patru zile în mormânt, dar dacă îl rogi pe Dumnezeu, El o va face pentru Tine.“

EL a zis: „Fratele tău va învia din nou.“

Și ea a răspuns: „Da Doamne, în zilele din urmă când va avea loc învierea, va fi și el acolo. El a fost un băiat bun.“

EL a zis: „Totuși Eu sunt învierea și viața!“

„Da, Doamne, și asta o cred.“

„Unde l-ați dus?“ Asta a fost totul. Totul era gata. Desigur.

Împărăteasa sudului a venit în acea generație de necredincioși, a stat acolo și a crezut că ceea ce a văzut era de la Dumnezeu. Biblia spune, că ea va veni la judecata din urmă împreună cu generația ei și îi va osândi, căci ea a venit din locurile cele mai îndepărtate ale lumii, ca să audă înțelepciunea lui Solomon.

Moise era un credincios. El a încercat în toate felurile să facă ceva, dar nu a reușit nimic. El a încercat să scoată Israelul afară, pentru că știa că el era ales pentru această lucrare. El a încercat cu socoteli, a încercat pe o cale militară, a

încercat pe calea școlarizării, el a încercat în tot felul, dar nu a mers. Și atunci a făcut-o în felul lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Într-o zi a fost un foc într-un tufiș și din el ieșea Cuvântul lui Dumnezeu. EL nu a spus: „EU sunt Cel“ care „am fost“ sau Cel „care voi fi“, ci „EU sunt, CEL ce sunt“. EL mai este încă! EL este Cuvântul, Cuvântul veșnic și valabil pentru totdeauna.

Moise nu s-a îndoit. El a avut greutate, natura era împotriva lui, totul era împotriva lui, dar totuși cu un toiag strâmb în mână s-a dus și a luat toată națiunea. Următorii s-au înecat în Marea Roșie și el a adus tot Israelul în țara făgăduită. De ce? Pentru că l-a crezut pe Dumnezeu. Așa este. El era un credincios. Acum am folosit o jumătate de oră pentru cei credincioși și eu trebuie să mai vorbesc și despre celelalte grupe. Noi ne vom grăbi, pentru că acestea nu sunt așa de importante. Nu.

A doua categorie sunt necredincioșii. Lăsați-ne să vorbim acum despre cei necredincioși. Ce face necredinciosul? Noi am văzut ce face credinciosul: el primește Cuvântul – din orice rasă, din fiecare generație începând de la Noe până azi. Noi am putea avea o trezire timp de șase luni și să-i observăm pe acei care au crezut. Credinciosul nu pune nimic sub semnul întrebării. Credinciosul crede, indiferent cum este, sau indiferent ce spune cineva sau chiar dacă pare imposibil. Credinciosul o crede! Ce crede el? Cuvântul – nu o credință înlocuitoare, ci Cuvântul; nu al unei denominațiuni, ci Cuvântul; nu ceea ce spune cineva, ci ceea ce spune Cuvântul. Acum gândiți-vă, acesta este credinciosul. Credinciosul nu pune nimic sub semnul întrebării. Credinciosul nu zice: „Cum se poate asta?“ „Dacă aș putea s-o explic ...“ Așa este necredinciosul. Pe credincios nu-l interesează ce va veni, ci: Dacă este Cuvântul, atunci este Cuvântul. Acesta este adevărul. Așa este credinciosul.

Acum la necredincios. Acum ne vom ocupa de necredincioși. Noi am văzut că ei au mers împreună cu ceilalți, până când li se bătea ușor pe umeri și li se spunea ucenici. Atâta timp a mers totul bine și în ordine. Dar acest prooroc, de care credeau ei că ar fi un prooroc, și știau, că vindecă bolnavi și așa mai departe – ce a făcut El? Când a ieșit la iveală adevărul și mustrarea, altfel de cum credeau ei, atunci nu au mai putut primi Cuvântul. Minunile le-au putut primi și face. Ei scoteau draci, predicau Cuvântul și tot mai erau necredincioși. Conform Luca 10, El i-a trimis pe cei 70, doi câte doi și ei scoteau draci, încât Domnul Isus a zis: „EU l-am văzut pe satana căzând din cer ca un fulger.“ Ei scoteau draci și Iuda era împreună cu ei. Aici îi vedem pe necredincioși, căci atunci când a început Isus să vorbească, El era într-adevăr: învierea din morți, viața, etc., atunci a spus: „Ce veți spune dacă-L veți vedea pe Fiul Omului ridicându-se la cer, de unde a venit?“ și apoi s-a spus: „Acest bărbat încearcă să ne spună că a venit din cer. Asta este prea mult pentru noi. Asta nu putem crede.“

EL a spus: „Ce este? – Carnea despre care vorbiți voi, nu folosește la nimic, Duhul este ceea ce dă viață.“

Acuma o știți. Duhul face Cuvântul viu. Este Duhul – nu ceva înlocuitor. Duhul – Duhul Sfânt face Cuvântul viu, și va fi viu. Asta este. Voi o primiți ca ceva adevărat. Prin credință vedeți. Voi știți că este așa, căci Cuvântul spune și Duhul va face Cuvântul viu. Așa este.

Voi spuneți: „Cum îi recunoaștem pe necredincioși?“ Când veți spune ceva cu care ei nu sunt de acord, vor pleca de la voi. „Asta nu o voi face ...“ Oh, astăzi totul este așa de trist în lume. Numai să începi să zici ceva, atunci ei se adună.

Eu observ, că vin în mulțimi mari la adunări, și voi vă ridicați și spuneți ceva. Ei șed aici, sunt atenți și așteaptă, și când spuneți: „Isus Hristos s-a dovedit a fi Mesia, căci El era un Prooroc“, atunci paharul este plin și ei pleacă. Ce sunt ei? Necredincioși!

Voi spuneți: „Asta te-ai gândit tu.“ Nu, asta nu. Eu spun exact ceea ce spune Biblia aici. Ei erau necredincioși și au plecat, deși erau ucenici. Dar era ceva împotriva a ceea ce gândeau ei.

Ei au spus: „Aceasta? Cine poate crede așa ceva?“ Erau farisei și saduchei, cei care au ieșit afară și au umblat cu El. Întotdeauna când se arată supranaturalul, apar trei grupuri. Asta a fost și în Egipt. Erau necredincioșii, credincioșii și așa zii credincioși – toate trei grupele. Eu mi-am scris aici și în seara aceasta voi explica cum este. Vedeți, peste tot îi găsim pe cei trei, așa este întotdeauna.

Fiți numai atenți. Cei 70 au plecat pentru că nu erau de acord cu ceea ce credea El. Noi nu trebuie să ne facem închipuiri personale, este important numai ceea ce spune El. Voi trebuie să părăsiți gândirea voastră proprie. Spuneți simplu ceea ce a spus El. Aceasta este o mărturie adevărată. O mărturie înseamnă a spune același lucru care s-a întâmplat.

Dacă eu spun că ceva a avut loc, atunci eu repet același lucru, care s-a întâmplat. Aceasta este o mărturie adevărată – și El este Marele Preotul al mărturiei noastre – în momentul când vom spune același lucru care l-a spus Dumnezeu. Vedeți, prin aceasta se dovedește a fi corect, pentru că voi repetați numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Fiți atenți, cei 70 au plecat. Ce au făcut ei? Ei au plecat fiindcă nu erau de acord. Înțelepciunea lor, aderența lor, pe care-o aveau – era prea mult. Era prea mult pentru ei, să gândească despre acest bărbat, care stătea acolo, și despre care credeau toți oamenii că este un bastard, să aibă dreptul să se numească Dumnezeu, deși era numai un om.

Ei spuneau: „Noi Te vom ucide cu pietre, nu pentru lucrările pe care le-ai făcut; ci pentru că Tu care ești om, Te faci singur Dumnezeu.“ Cuvântul spune, că El era Dumnezeu! „Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Prinț al păcii.“ Ei au lăsat deoparte Scriptura unde scrie aceasta, și au cântat în aceeași zi Psalmul 22: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu de ce m-ai părăsit? Toate oasele aș putea să mi le număr.“ „Nici un os să nu fie rupt.“ Tot timpul cântau acest Psalm în templu, și acolo atârna jertfa și striga aceleași cuvinte ale lui David, care le-a spus cu 800 de ani înainte. Dar ei erau prea orbi ca să vadă aceasta.

Astăzi același Dumnezeu, care a vorbit despre timpul acesta, a venit jos și a făcut ceea ce a fâgăduit. Dar ei sunt prea orbi, ca să vadă! Aceștia sunt necredincioșii. Ei pleacă și spun: „O, așa ceva nu pot crede. Despre așa ceva nu am mai auzit în toată viața mea.“ Nu este nici o diferență între ceea ce ați auzit voi și ceea ce spune Biblia, că El va veni. Acesta este Cuvântul Lui.

Nici ei nu au auzit vreodată de așa ceva, dar era acolo. Ei erau necredincioși, cum a fost și Eva. Ea a fost foarte religioasă, desigur, dar nu a crezut Cuvântul adevărat, și de aceea a trebuit să-și facă o religie din frunze de smochin. Dar ea nu a reușit. Religie înseamnă „acoperire“.

Cain a făcut același lucru. Cain nu a putut să creadă că este așa. El a spus: „Dumnezeu este sfânt, Dumnezeu este curat, Dumnezeu este minunat; voi culege flori și voi împodobi altarul cel mare și așa Îi voi arăta stima mea. Eu voi îngenunchia și mă voi ruga înaintea lui Dumnezeu. Eu voi pune flori pe altar, căci știți voi, mama și tatăl meu au mâncat mere sau alte fructe în grădina Eden și de aceea a trebuit să mă nasc eu. Și astfel mă voi întoarce înapoi, pentru că voi face totul frumos. Dumnezeu nu-mi poate respinge catedrala cea mare. Eu o voi face așa de frumoasă, ca să atragă atenția lui Dumnezeu.“ Satana este acela care locuiește în frumusețe. Exact așa spune Scriptura.

Acesta este motivul pentru care o femeie este folosită câteodată de satana ca ispită. Dacă le poate prinde, atunci poate să tragă mai mulți bărbați în iad, decât prin toate barurile din țară. Așa este. Sau un bărbat arătos, care nu se comportă ca un bărbat cuviincios, poate să atragă femeile înspre satana și să le ducă în iad.

Fiți atenți, satana locuiește în frumusețe. Ce a încercat el să facă la început? El a vrut să-și facă o împărăție mai frumoasă, decât cea a lui Mihail. El s-a dus înspre nord și a luat o treime din îngeri cu el. Al cui fiu avea această natură¼ în el? Fiul satanei. Desigur că așa a fost.

El a construit altarul, a îngenunchiat și s-a rugat. El a făcut tot ce făcea Abel. Dar Abel știa că nu depinde de asta, ci de sânge, prin care s-au născut ei. El știa că

este așa. Era sex – era sânge. De aceea a luat el un animal mic, l-a dus pe stâncă și i-a tăiat gâtul.

Fiți atenți, Dumnezeu i-a zis lui Cain: „De ce nu te închini ca fratele tău? Atunci vei proceda corect. Îți va merge mai bine, dacă faci așa!“ Dar nu, el știa prea multe. El a refuzat Cuvântul original. Acești copii sunt ai lui!

Vedeți, Dumnezeu a depus mărturie și Biblia spune în Evrei 11, că Dumnezeu a depus mărturie pentru jertfa lui, pentru că era corectă.

Dumnezeu a confirmat jertfa. El a dovedit că El a primit-o, că a fost conform Cuvântului și planului Său. Lui Cain i-a spus: „Fă același lucru și trăiește.“ Dar credeți voi că el a cedat închipuirile lui? Nu! El era un necredincios. El a trecut peste aceasta. Așa este. Cain a făcut așa, și Nimrod la fel. Erau necredincioși. Ei nu credeau.

Belșatar, Nebucadnețar au făcut același lucru. El l-a făcut pe Daniel dumnezeul lui, și l-a numit Belșatar, numele dumnezeului lui. El vedea lucrările lui Dumnezeu făcute prin Daniel, le-a primit și credea că Daniel, numit Belșatar, este Dumnezeu. De aceea a făcut un chip de-al lui și a poruncit ca toți să se închine în fața lui.

Vedeți, împărăția păgână a început cu o poruncă, ca să se închine în fața tabloului cu chipul unui om sfânt, și împărăția păgână sfârșește tot cu o poruncă, ca să se închine în fața tabloului cu chipul unui om sfânt. Exact așa este! La începutul stăpânirii păgâne a apărut pe perete un scris într-o limbă necunoscută, care nu o putea citi nimeni în afară de acest prooroc, și astăzi este un scris pe perete – „Ikabod“ – că prezența lui Dumnezeu s-a îndepărtat de aceste lucruri. Așa este. Scrisul este pe perete și poate fi citit de o minte duhovnicească, care crede în lucruri duhovnicești și care este născută din Duhul lui Dumnezeu.

Împăratul Belșatar s-a dus și a luat vasele Domnului, pentru a bea vin din ele. De ce? Pentru că era necredincios. El credea că este credincios, dar el era necredincios. Așa este. El nu credea Cuvântul.

Ahab era necredincios. Deși proceda așa, de parcă ar fi credincios, dar el nu era. Nu, nu, el era printre credincioși, dar el a fost un necredincios. Ce a făcut el? El s-a căsătorit cu o femeie care slujea altor dumnezei și prin aceasta a introdus în Israel închinarea la alți dumnezei. El era un necredincios. Noi știm asta.

Ei tăgăduiesc că tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Gândiți-vă, necredinciosul este un batjocoritor. El procedează într-un fel și spune că crede, dar el respinge. El spune: „Na, asta ajunge,“ – dar dacă el nu recunoaște totul corect, atunci devine un necredincios. Voi trebuie să credeți fiecare silabă și fiecare literă, tot ce scrie. Trebuie să fie adevărat. Dacă pentru voi nu este adevărat, și voi spuneți: „Eu nu cred asta,“ atunci sunteți necredincioși.

Odată, un predicator mi-a spus: „Domnule Branham, eu nu dau nimic pe câți oameni poți să prezinți și spui că sunt vindecați, eu nu voi crede.“

Eu am răspuns: „Desigur că nu, pentru că nu poți crede. Tu ești necredincios; nu a fost pentru tine. Este numai pentru cei credincioși.“ Voi trebuie să credeți. Vedeți voi? Ei nu o cred. Dacă vedeți o persoană – Pavel a vorbit de ei, când a spus că ei vor fi mândri și încrezuți, se dedau mai mult plăcerilor decât dragostei de Dumnezeu, ei par a fi evlavioși, dar dezmint puterea Cuvântului. „De astfel de oameni, îndepărtează-te!“

Fiți atenți, ei tăgăduiesc că întreg Cuvântul este adevărat, dar ei sunt în fiecare formă religioși. Ei nu cred Cuvântul adevărat, deși este confirmat. În fiecare epocă, Dumnezeu le-a confirmat oamenilor, ceea ce am vorbit eu, – de la Noe până la Moise, Dumnezeu a vorbit tuturor proorocilor într-un mod supranatural și a confirmat Cuvântul; și totuși oamenii l-au lepădat.

Acolo stăteau cei șaptezeci de ucenici, și vedeau tot ce făcea Isus, și cunoșteau Scriptura. EL le-a spus că acesta este timpul în care trebuie să se întâmple asta. Dar când a spus ceva despre Fiul Omului ... – ce ați fi spus voi, dacă EL ar începe să vă spună despre frângerea pâinii, etc., apoi despre lucruri mari duhovnicești?

Ei au spus: „Oh, aceasta este o vorbire tare.“

EL a spus: „Ce-ar fi dacă L-ați vedea pe Fiul Omului întorcându-se de unde a venit? Duhul dă viața, carnea nu ajută la nimic.“ Atunci ei au plecat.

„Oh, asta nu o pot crede,“ și ei au plecat de la Cuvânt. Ei nu au rămas nici măcar să vadă ce se întâmplă. Așa este necredinciosul. Ce au făcut ei după aceea?

Noi observăm, că acești oameni, acești credincioși prefăcuți, cu o formă religioasă, nu au văzut confirmarea Cuvântului adevărat, pentru că era împotriva a ceea ce credeau ei. Vedeți, nu este important ceea ce credeți, cât de devotați sunteți, cât de religioși sunteți – asta nu are nimic comun cu Cuvântul. Sinceritatea nu are nimic comun cu aceste lucruri. Eu am văzut oameni într-adevăr sinceri. Eu am văzut, cum păgânii și-au ars copiii și cum mamele își aruncau copilașii la crocodili. Asta este mai mult decât ar putea face un creștin. Ei cred cu sinceritate, dar ei sunt sincer greșiți.

Oamenii spun: „Această comunitate este deja ...“

Voi sunteți sincer greșiți, dacă este contrar Cuvântului.

„Vedeți, eu nu cred în așa ceva ...“

Și totuși, Biblia spune că așa este.

„Eu nu cred că noi trebuie să facem așa.“

Eu nu pun preț pe ceea ce gândiți, că nu aveți nevoie de asta. Dumnezeu a spus că trebuie făcută. „Aceste semne îi vor urma.“ Cât de departe? În toată lumea. Cui? – întregii creaturi. Nu că trebuie să fie, ci că va fi. Noi ne bucurăm de mesajul acestui ceas, de prezența lui Dumnezeu – acum în ultimele zile ale seriei, când luminează lumina și lucrurile se descoperă, Cuvântul este confirmat și dovedit ca adevărat. Amândouă: a fost proorocit și s-a întâmplat. Tot timpul v-a fost dovedit prin știință și alte metode, că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Dacă un om se leapădă de aceasta, atunci este un necredincios fără speranță. El este înșelat prin puterea lui satana, și de aceea nu este nici o speranță pentru el. El nu are nici o speranță!

Ce vine acum? Unul este credincios, celălalt este necredincios. Grupa a treia, despre care vom vorbi este credinciosul prefăcut. Acesta este băiatul! – credinciosul prefăcut. Gândiți-vă, acolo stăteau toți trei. Noi observăm că ei fac același lucru ca și tatăl lor, Iuda. Acolo mai erau Petru și ceilalți apostoli – cei credincioși. Acolo mai erau și cei 70 – necredincioșii. Acolo mai era și Iuda, care a mers împreună cu ei. El era un credincios prefăcut. Ce fac ei?

Aceasta este specia care rămâne până găsește o greșeală. Ei caută tot timpul o gaură de scăpare și caută să găsească, cum se întâmplă, dacă este un trucaj sau ceva asemănător. Ei așteaptă până pot trăda. Asta așteaptă ei. Necredinciosul nu așteaptă mult. El a refuzat și a plecat. Credinciosul crede totuși pentru că este Cuvântul, indiferent ce se întâmplă. Aici aveți cele trei grupe. Necredinciosul cel bătrân va pleca la prima ocazie, când este spus ceva, ce nu-i convine. Frate, atunci se va recunoaște că el este un necredincios.

Apostolii au spus: „Ei au plecat de la noi, pentru că de la început nu au fost dintre ai noștri. Ei au început cu noi. Oh, voi ați mers bine, ce v-a oprit?“ Vedeți voi? Ei au plecat, pentru că nu au fost de-ai noștri. Când au văzut că Cuvântul este lucrător, au vrut să găsească un fel de truc, cu care să poată lucra. Dar adevăratul credincios nu pune nimic sub semnul întrebării. Este scris în Cuvânt – ei cred și merg înainte. Asta este. Numai după Scriptură. Dacă nu este scris, îndepărtați-vă de acolo, indiferent ce se întâmplă. Trebuie să fie scris. Ei văd Cuvântul scris și îl cred. Ei văd efectul lui Dumnezeu în Cuvânt, recunosc ceasul, timpul și umblă așa cum v-am spus azi dimineață.

Cum s-o fi plimbat Pilat în seara aceea, cu conștiința încărcată și a încercat să se justifice. Fără îndoială că a strigat noaptea: „Eu mi-am spălat mâinile toată seara și tot nu pot înțelege. Ele nu sunt curate. Eu nu pot să-L întâlnesc niciodată. Eu am sânge pe mâinile mele.“ Oh! Vedeți voi? Nu vă faceți vinovați de acest lucru. Este în mâinile voastre și există numai un drum, cum vă puteți scăpa, acesta este să-L primiți. Așa este. Deveniți o parte din El, de aceea a fost vărsat sângele Lui.

Credinciosul prefăcut rămâne în apropiere și procedează așa de cuminte, cum nu se poate mai bine, dar în adâncul inimii lui încearcă să constate, cum o faceți. Oh, dacă țara asta nu este plină de astfel de batjocoritori! Așa este un Iuda. Exact așa este. El rămâne în apropiere și face parte din grup. El a fost casierul. El își întinde mâna tot timpul după bani. Una se poate spune: pe unul ca acesta îl interesează numai banii; el întinde mâna după ei. El este un credincios prefăcut. El procedează ca un credincios, dar în adâncul inimii ... Voi vă amintiți, pe Isus nu-L puteau înșela niciodată.

După ce au plecat cei 70 și cei credincioși și-au ocupat locurile lor, El s-a adresat credincioșilor și a zis: „Tot mai este cineva printre voi. Eu am ales doisprezece și unul dintre voi este un drac.“ Isus a știut de la început. De ce? Pentru că El era Cuvântul. EL cunoștea tainele inimii. Ce tare era acest Cuvânt! Opriți-vă un minut, adânciți-vă. Ce greu a trebuit să fie pentru El, să umble împreună cu un om, care Îl numea „frate“, și să știe tot timpul că el este trădătorul, care va încerca să-L termine și să-L vândă pentru 30 de arginți. Ce greu era să ascundă asta în interiorul Lui, și prietenul mergea cu El. EL a spus, când l-a numit pe Iuda prieten: „Prietene, nu am fost Eu tot timpul cu voi?“ În inima Lui știa, și totuși nu putea să spună. EL a știut de la început, cine era acela care-L va trăda.

Acesta este credinciosul prefăcut, care așteaptă tot timpul. El va cânta împreună cu voi și va zice: „Oh, eu cred asta și eu cred cealaltă, și eu cred asta, dar știi tu, eu am auzit pe cineva zicând asta și asta ...“ Pentru acele lucruri a avut urechile deschise. Dar un credincios adevărat nu aude nimic în afară de Cuvânt. Altceva nimic. El este atent la Cuvânt. El nu se uită după găuri de scăpare și nici după lucruri pe care le poate suci. El crede în Dumnezeu, cu asta a terminat și merge pur și simplu înainte. Acesta este credinciosul.

Măsura necredinciosului este plină într-un minut, el nu poate rămâne nici măcar 10 minute, ca să asculte mesajul. El trebuie să se ridice și să iasă afară. Este contrar credinței lui, și el nu mai vrea să audă de așa ceva, de aceea el iasă afară. Credinciosul prefăcut – acest Iuda – rămâne ceva mai mult. Acesta este înșelătorul. Acesta este ticălosul, dacă am voie să folosesc un astfel de cuvânt. Iuda rămâne ceva mai mult timp.

Acești credincioși prefăcuți sunt câteodată foarte iubiți de popor. Așa este. Acești credincioși prefăcuți. Unii dintre ei sunt bărbați mari, așa de vicleni, cum numai fiii satanei ar putea fi. Vedeți, satana a venit acolo și a fost de acord cu fiecare Cuvânt. El a așteptat până a găsit punctul slab al Evei, unde și-a putut folosi puterea, ca să o seducă, pentru a o trăda. Așa a fost satana, și aici el este în fiecare epocă în statura lui Iuda. Așa a fost satana în prima epocă. Ce era el? El era de acord cu Cuvântul, până la punctul cel mic. El a încercat să găsească numai

punctul unde va găsi o slăbiciune. Exact asta găsește Iuda acum. El vine la adunări și este atent, până găsește acest punct mic de care este nevoie. „Oh, asta este! Asta este!“ Așa se întâmplă. Exact așa este!

Mulți dintre voi își amintesc de bărbatul care a venit în seara aceea pe platformă. El credea că biletele pentru rândul de rugăciune se citesc prin telepatie. El credea, că acum a descoperit ceva. Frate, el a fost sigur că a reușit. El a venit acolo și aparținea unei biserici care nu crede Cuvântul deplin. El a venit pe platformă. Eu eram obosit și ei se pregăteau să mă îndepărteze. Asta a fost în Windsor/Ontario, Canada. El a venit din Detroit/Statele Unite dincoace în Windsor, în marele auditoriu. Bărbatul acesta avea un costum gri și o cravată roșie. El era un bărbat arătos și inteligent. El a venit pe platformă și stătea în fața mea. Eu am zis: „Vrei să-mi dai mâna ta? Eu sunt epuizat. Eu am multe viziuni. Am voie să-ți iau mâna?“ Eu nu i-am mai dat altă atenție aceluia bărbat. El mi-a dat mâna și eu am spus: „Domnule, cu tine nu este nimic pe dos, mergi mai departe.“

El a răspuns: „Oh, totuși este ceva.“

Eu am spus: „Atunci lasă-mă să văd“, și apoi am zis: „Nu, nu este nici un semnal. Nu, domnule, tu ești un om sănătos.“

El a răspuns: „Du-te și uită-te pe biletul de rugăciune.“

Eu am răspuns: „Nu mă interesează ce ai scris pe biletul tău de rugăciune. Eu nu am nimic de-a face cu biletul de rugăciune.“ Vedeți, eu nu am stat pe gânduri. Eu eram obosit și epuizat. Dar vedeți, Duhul lui Dumnezeu mai era încă prezent. Voi vă mai amintiți de asta. Dacă El vă trimite, atunci este de datoria Lui să aibe grijă de voi, nu a mea. EL este Acela, El m-a însărcinat. Eu trebuie să stau numai pe adevăr.

Când a aruncat Moise toiagul și a devenit șarpe, și vrăjitorii au făcut același lucru, ce putea face Moise acolo, decât să stea și să aștepte harul lui Dumnezeu. Asta este tot. Aceeași problemă. El îndeplinise poruncile, și voi știți ce s-a întâmplat, nu-i așa?

Acest bărbat a zis: „Acolo este ceva, uită-te totuși pe biletul de rugăciune.“

Eu am răspuns: „Poate ai o astfel de credință, că este posibil să se fi întâmplat deja.“ Nu m-am mai gândit asupra acestui lucru, nici nu i-am mai dat atenție. Atunci și-a descheiat haina și s-a bătut în piept.

El a zis către adunare: „Aici o aveți.“

Și eu m-am gândit: „Ce se întâmplă de fapt aici?“

El s-a uitat în jur și a zis: „Aici o aveți. Vedeți voi trucajul?“ Acesta este Iuda al vostru; un om religios, un predicator dintr-o denominațiune mare! El a spus:

„Aici o aveți. Acum să am atâta credință! Acum este așa de slab, încât nu mai poate prin telepatie. El nu mai știe.“ Și el a mai zis: „Nu credința mea a fost așa de mare. Eu am scris pe biletul de rugăciune, dar el nu o mai poate cuprinde. Vedeți voi? Acesta este trucajul.“

Eu mă gândeam: „Ce se întâmplă aici?“ Atunci a venit Duhul lui Dumnezeu.

Eu am zis: „Domnul meu, de ce ți-a pus satana în inimă să-l înșeli pe Dumnezeu?“ Un Iuda modern. Eu am zis: „Tu aparții de biserica lui Hristos.“ Iertați-mă. Dar totuși eu o zisesem deja. „Tu ești un predicator al bisericii lui Hristos. Tu aparții de biserica lui Hristos, dincolo în Statele Unite. Bărbatul acela în costum albastru, care șade acolo cu soția lui și a ta – voi ați șezut aseară la o masă, pe care era o față de masă verde, și voi ați discutat că aceasta este telepatie și că vreți să veniți în seara aceasta aici.“

Bărbatul de acolo s-a ridicat și a zis: „Acesta este adevărul curat. Dumnezeu să aibă milă de mine.“

Eu am spus: „Domnul meu, tu ai scris TBC și cancer pe biletul de rugăciune, acum le-ai primit. Îți aparțin ție acum.“

El m-a prins de pantalon și a zis: „Eu nu am vrut asta.“

Eu am răspuns: „Eu nu pot schimba nimic. Pleacă, asta este o problemă între tine și Dumnezeu. Tu ți-ai scris sentința pe bilet.“ El a primit aceste boli. Cu aceasta, cazul a fost încheiat.

Vedeți, credincioșii prefăcuți – înșelătorii. Ei încearcă să găsească o greșeală la Dumnezeu și la Cuvântul Lui. Aceștia sunt Iuda. Vedeți voi, cum s-a făcut Iuda de cunoscut? Vedeți voi, cum s-a descoperit fiecare bărbat? Acesta este felul în care credincioșii prefăcuți se fac de cunoscut. Credincioși prefăcuți! Oh, cu școală înaltă! Câteodată vin probe puternice între Cuvânt și părerile despre credință. Dacă se întâmplă asta, atunci ei se vând denomi-națiunilor, exact cum a făcut-o înaintașul lor. Iuda s-a vândut denomi-națiunii lui, el L-a vândut pe Isus, Cuvântul, denomi-națiunii lui și L-a trădat pe Isus Hristos, după ce a susținut că face parte dintre ei.

Câteodată predicatorii susțin că sunt slujitorii lui Hristos, dar totuși, când se identifică Cuvântul deplin și este dovedit pentru ziua aceasta, că este mesajul acestui ceas, atunci ei se vând denomi-națiunii lor pentru popularitate. Același lucru l-a făcut și Iuda, care l-a trădat pe Isus fariseilor și saducheilor. Acest duh nu moare. El se găsește printre credincioși, credincioși prefăcuți și necredincioși. Exact așa este. El a mers împreună cu ei și apoi L-a vândut pe Isus pentru 30 de arginți. Mulți oameni o fac astăzi din cauza venitului, pentru a primi 100 de dolari mai mult pe săptămână. Asta așa este. Ei îl tăgăduiesc pe Dumnezeu, care s-a descoperit în mijlocul lor și care le-a adus viața prin Cuvântul deplin.

Atunci ei spun: „Oh, zilele minunilor au trecut“, sau „Dumnezeu nu are nevoie de așa ceva azi.“ Se spune: „Eu cred în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu“, sau „Slăvită să fi tu, Maria, mama lui Dumnezeu, binecuvântată ești tu dintre femei“, și toate celelalte lucruri pe care le mai spun.

Unii spun: „Noi credem în credința apostolică. Eu cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului. Eu cred în biserica romano-catolică“, și toate aceste lucruri.

Spuneți-mi, când au avut apostolii o astfel de credință? Dacă apostolii au avut o credință, atunci ea este în Fapte 2, 38: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.“ Dacă ei aveau o credință, atunci asta este. Ei nu aveau păreri despre credință; era Cuvântul. Aceasta este adevărat. Rămâne întotdeauna același.

Aceasta este rețeta pentru vindecarea bolii păcatului. „... apoi veți primi darul Sfântului Duh. Pocăiți-vă și botezați-vă spre iertarea păcatelor, și veți primi darul Sfântului Duh.“

Și totuși ei îl vând ca și Iuda. Așa este credinciosul prefăcut. Unii dintre acești credincioși prefăcuți sunt oameni foarte talentați. Fiți atenți la acel individ. Acesta este un individ șmecher.

Acela care se enervează repede, care sare la fiecare exprimare, căruia nu-i convine și fuge afară, la acela să nu-i dați atenție. El este numai un necredincios. Dar dacă vă uitați la credinciosul prefăcut, care rămâne un timp, acela este un Iuda. Acesta este el.

Eu voi numi aici câteva persoane cu talente mari: de fapt nu trebuie s-o fac, dar totuși o fac, ca să știți – ca Elvis Presley, Red Foley, Ernie Ford, Pat Boone. Elvis Presley – un penticostal, Pat Boone – din biserica lui Hristos, Red Foley – un diacon în biserica lui Hristos. Eu cred că, Ernest Ford este un metodist. Toți sunt oameni cu astfel de talente! Ei sunt eleganți, sunt văzuți la televizor, și oamenii zic: „Nu sunt ei religioși? Ei cântă cântece.“ Asta nu înseamnă absolut nimic. Ei duc lumea în eroare. Ce câștigă ei prin asta? Iuda a primit 30 de arginți, Elvis are un parc plin de cadilacuri și milioane de dolari pentru discurile lui, etc., la fel și Pat Boone și ceilalți. Nu mă interesează de care biserică aparțin, este o batjocură. Este o credință prefăcută. Este numai o fațadă, și totuși viața lor dovedește că nu este corect.

Mai există și acei cu talente care sunt mari organizatori cu înțelepciune lumească. Ei pretind că predică Evanghelia. Sunt bărbați deștepți și intelectuali. Auziți: un bărbat care a fost școlit în acest domeniu, nu este un predicator, ci el ține o prelegere. În aceasta constă astăzi greutatea. Noi avem recitatori.

Isus nu a spus: „Mergeți și vă școliți, ca să puteți face asta.“ EL a spus: „Mergeți și predicați Evanghelia. Aceste semne vor urma predicii.“ Să nu ne uităm după unul, care ține discursuri și prezintă totul așa de împodobit, de ai impresia că ești în prezența arhanghelului. Nu este așa. Ei au o formă de evlavie. Cel care lucrează este un prezentator și nu Duhul Sfânt.

Și poate vine cineva, care nu cunoaște nici măcar alfabetul, cu puterea credinței și cu Cuvântul sfânt și poate să arate că Duhul Sfânt mai face lucrări, despre care nu știe nimeni și pe care ei le dezmint. Acum o aveți. Oameni bine văzuți! Desigur.

Ei sunt organizatori. Lor le merge bine, ei au succes, ei sunt inteligenți, plini de înțelepciune lumească – exact așa cum a făcut satana cu Eva, această femeie mică și neajutorată. El a venit direct la ea și a încercat să o convingă că va deveni mai inteligentă decât înainte. Tocmai asta căuta ea. În loc să țină tare de ceea ce zicea Cuvântul, ea a acceptat ca el să-i vândă ideea că ea ar putea deveni mai înțeleaptă și astfel ea a cumpărat marfa lui. Și astăzi mai fac același lucru. Înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie în fața lui Dumnezeu. Desigur.

Oh, același lucru l-au făcut fariseii cu înțelepciunea pe care o aveau. Dar totuși ei dezmint întregul Cuvânt, deși a fost dovedit și confirmat corect în fața lor. Totuși ei mai încearcă să găsească ceva și spun că este un truc. Ei nu au claritate. Ei nu o pot crede. Poți să le spui ceva și totuși ei se întorc înapoi la lucrurile vechi. Indiferent ce le spunei, ei rămân la cele vechi. Nu-i străpunge. Vedeți voi? Observați-i, ei așteaptă numai un timp anumit, o gaură de scăpare, mai mult nu vor. Dacă nu ar fi fost harul lui Dumnezeu, atunci ar fi fost demult descoperite găurile mele de scăpare, dacă aș fi avut așa ceva. Este harul lui Dumnezeu, căci nu există găuri de scăpare în Cuvântul lui Dumnezeu. Este o Evanghelie plină de nădejde.

Eu v-am tot spus: „Dacă vedeți sau auziți că învăț sau fac altceva, care nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu, atunci veniți și spunei-mi.“ Aici este ceea ce acoperă găurile de scăpare pe care încercați să le găsiți. Îndreptați-vă ochii într-acolo și nu veți vedea găuri de scăpare, pentru că nu există.

Deci gândiți-vă. Iuda a crezut că a găsit una. El credea că a găsit una. Deseori cred ei că au găsit-o, și apoi se dovedește că nu este așa. Aceștia sunt credincioșii prefăcuți – ipocriți. Ei sunt 95% pe Cuvânt, cum a fost Eva. Au fost chiar 99,9% și totuși această zecime a cauzat moartea și suferința. Această singură problemă, este cea care condamnă organizațiile, pentru că nu primesc întregul Cuvânt a lui Dumnezeu. Sunt credincioși prefăcuți. Noi observăm că a fost întotdeauna așa. Ei tăgăduiesc Cuvântul adevărat, dovedit. Ei au existat întotdeauna, în fiecare generație. Noi îi găsim în fiecare epocă, ei au fost foarte religioși. Eu mă pregătesc să închei, pentru că mai am încă o jumătate de oră la dispoziție.

Isus ne-a avertizat că în zilele acestea de pe urmă va exista acest fel de oameni, care sunt foarte asemănători celor adevărați, și dacă ar fi posibil i-ar ispiti chiar și pe cei aleși. Ce este? Aceștia sunt Iuda. Oamenii care au mers atât de departe. Vedeți, ei pot chiar să plângă, să jubileze și să pretindă că scot draci, și toate celelalte. Dar apoi întorc spatele și resping Cuvântul. Ei au o formă de evlavie. Vedeți, cât de departe a ajuns Iuda. Duhul lui Iuda s-a băgat în Evanghelie și a mers până la Rusalii. Dar când a venit timpul să se lase botezat în Numele lui Isus Hristos și toate celelalte lucruri, care aparțin de botezul cu Duhul Sfânt, a plecat. El și-a arătat adevărata față. Acest duh poate trăi în denominațiuni până va veni adevărul acesta, apoi ei cad înapoi ca acei care au mers înaintea venirii Lui, exact așa cum a fost Ioan înaintea venirii lui Isus.

Acum voi ziceți: „Isus a zis că ei vor fi foarte apropiați.“ Cei aleși sunt acei a căror nume a fost scris în Cartea vieții înainte de întemeierea lumii. Ei cred toată Cartea vieții. Aceștia sunt cei aleși.

Fiți numai atenți la acești oameni. Eu spun asta acum cu frică, respect și dragoste dumnezeiască – dacă nu o fac, eu însumi am nevoie de o chemare la altar. Observați, Isus a spus că ei vor încerca să-i ispitească chiar și pe cei aleși dacă ar fi posibil. Asta nu se referă la metodiști sau la bapțiști. Noi știm că ei sunt numărați de la început ca necredincioși. Organizația pentecostală a devenit denominațiune. Ei au trasat liniile direcționale fără Cuvânt, au trasat granițele, și-au făcut organizațiile lor proprii și prin asta au exclus Cuvântul. Ei îi vor ispiti pe cei aleși dacă este posibil, așa este de asemănător. Se spune: „Ei plâng, jubilează, sar în sus și-n jos, și pretind că au slujbe de vindecare divină.“ Asta a făcut și Iuda, și toți ceilalți. Ei au plecat, au venit înapoi bucurându-se, și numele lor a stat chiar în Cartea Vieții Mielului. Dar totuși gândiți-vă, că Mireasa nu vine în acest grup. Ea va fi luată sus, prin răpire.

Eu mă refer acum la judecată. Judecata a fost oprită, cărțile despre cei răi au fost deschise, și încă o altă carte a fost deschisă. Cartea Vieții. Acolo era Mireasa pentru a judeca. O altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții. Asta este atunci, când se despart oile pe o parte și caprele pe celalată parte. Vedeți, au existat oameni care au murit fără să fi avut vreo posibilitate de a auzi Cuvântul. Ei vor fi unicii care vor face excepție.

Fiți numai atenți. „... dacă este posibil chiar și pe cei aleși.“ Fiți atenți la gruparea aceasta. Este gruparea care merge tot timpul împreună cu voi. „Desigur frate. Aleluia! Da, slavă lui Dumnezeu!“ Și totuși în adâncul inimii tale știi, pentru ce lucrează ei în biserică. Pentru ce? Pentru a atrage o mulțime de oameni ca să stoarcă orice ban de la ei. Voi credeți că eu nu știu asta? Ei cred că eu nu știu, dar totuși o știu. Isus a știut de la început cine este trădătorul. Și totuși ce a făcut El? EL a așteptat până la timpul potrivit. Așa trebuie să facem și noi

întotdeauna. Să așteptăm până la timpul potrivit, nu faceți nimic de la voi. Așteptați momentul.

„... au o formă ...“ Ei merg împreună cu voi, asta este o grupare înșelătoare. Observați acești înșelători. Această grupă este – nu cei credincioși, nu cei necredincioși, ci credincioșii prefăcuți. Oh, ce fac ei? Ei merg atâta timp cu voi, până când cred, că au găsit ceva. Ei trag fiecare bănuț de la om și fac grămezi în marile denominațiuni care sunt absolut împotriva Cuvântului, și ei o știu. Vedeți, ei o știu. Nu-i afectează cu nimic, ceea ce le spui. Ei îi avertizează întotdeauna pe oamenii lor, înainte de a ajunge acolo: „Nu-i ascultați.“

Un bărbat din Ohio a avut nerușinarea să vină pe platformă, după ce fratele Kidd a fost vindecat, și a zis: „Fratele Branham este un prooroc când este sub ungeră, nu există nici o îndoială. Dar atunci când îl lasă ungeră“, spunea el „atunci să nu credeți învățătura lui, pentru că este pe dos.“

El nu a știut că Dumnezeu mi-a descoperit aceasta, când am șezut în camera mea. Eu m-am dus direct acolo – mulți dintre voi au fost acolo – și am spus: „Cum poate să spună un bărbat așa ceva, când Cuvântul o dovedește?“ Vedeți, eu nu am spus că sunt un prooroc, el a spus-o. Cuvântul prooroc înseamnă în Vechiul Testament „văzător“, în engleză prooroc înseamnă „predicator“. Totuși un văzător vechi testamental era un bărbat care avea însemnătatea dumnezeiască a Cuvântului Său și care era dovedit prin aceasta, că Cuvântul venea la el și el vedea lucruri dinainte. Asta era. Când vine cineva și spune că bărbatul acela este prooroc, dar învățătura lui este falsă – dacă nu este un lucru care aduce bani, atunci ce este? Ceasul este aproape, în care acest lucru va fi dat pe față^{1/4}. Acesta este felul credincioșilor prefăcuți, care vă bat pe umăr și vă numesc „frate“, exact cum a făcut-o Iuda. Dar gândiți-vă, El a știut-o de la început, și o mai știe și acum.

Gândiți-vă și voi, cei care ascultați aceste benzi. Așa este. Voi vă aflați în una din aceste grupe. Exact așa este. Acum vom încheia.

Gândiți-vă și voi, cei care ascultați benzile, și dacă trebuie să părăsesc într-o zi lumea aceasta, benzile acestea vor rămâne mai departe. Așa este. Voi faceți parte din una din aceste grupe. Voi trebuie să fiți în una din ele. Exact așa este. Voi nu puteți scăpa; voi vă aflați în una din aceste grupe.

Comparați-vă cu o persoană din Biblie care a crezut când a fost dovedit, dacă și voi credeți Cuvântul, așa cum v-am dovedit și eu în seara aceasta, că este Cuvântul confirmat. Întotdeauna a fost în contradicție cu credința generală. Lăsați-mă să întreb acum: Dacă ați fi trăit în zilele lui Noe, de care parte ați fi fost? De partea bisericii sau pe partea lui Noe, a proorocului? Dacă ați fi trăit în timpul lui Moise, ați fi crezut mesajul lui Moise, după ce a fost confirmat și

dovedit de Dumnezeu? Sau v-ați fi dus cu Core și Datan și cu cei care au spus: „Tu nu ești singurul sfânt, și alți oameni pot face la fel ceea ce faci tu.“ Voi ar fi trebuit să aparțineți de o grupă, și voi aparțineți în seara aceasta de una.

Ați fi fost de partea lui Daniel sau a bisericii, care era la serbarea lui Nebucadnețar? Voi ați fi fost undeva deoparte, sau ați fi fost acolo jos la serbarea care a fost pregătită?

Ați fi fost de partea lui Ilie, a bărbatului care stătea singur despre care se zicea că este un bătrân cicălit, care și-a pierdut mințile? El stătea acolo pe munte, chelia lui strălucea în soare, el avea un toiag strâmb în mână și păsările l-au hrănit. El era un om ciudat. Sau ați fi fost la preoți și la toți ceilalți pentru a o vedea pe Izabela și pe celelalte femei cu îmbrăcăminte modernă? Ilie a mers împotriva lor și i-a certat cât a putut de des. Unde ai fi dus-o pe nevasta ta? Gândiți-vă asupra acestui lucru, și puneți-vă în seara aceasta în situația aceea.

În zilele lui Isus ați fi fost de partea Lui, deși nu avea hârtii de ordinare? EL nu aparținea de nici o denotațiune. Ei L-au întrebat: „De la ce școală vii Tu? Noi nu te avem aici în registru. De unde ai înțelepciunea? Cum ai ajuns la această învățătură deosebită? Noi nu Te-am învățat așa ceva. Ce școală ai făcut? Ești metodist, presbiterian sau baptist?“ EL nu aparținea de nici una din aceste grupe. Așa este. EL era Cuvântul. Exact așa este frate. Sau v-ați fi pus de partea fariseilor cu credință modernă? Sau de partea bătrânului evlavios, care părea așa de respectos și amabil? Sau de partea organizației care există de la conciliul de la Niceea, sau cea care a fost organizată în timpul lui Luther? În care grupă ați fi fost? Ați fi luat poziție cu Cuvântul, după ce ați fi văzut că a fost confirmat, și după ce a fost dovedit în fața voastră că este mesajul zilei? Sau poate ați fi luat poziția bisericii? Puneți-vă în seara aceasta în situația aceea.

Ați fi aparținut de apostoli, care-L urmau pe Isus și care au trăit aceste evenimente deosebite, și atunci când El le-a spus pe drept predicatorilor: „Voi șerpi!“ – acestor bătrâni predicatori stimați, care au studiat Cuvântul. EL a zis: „Voi nu sunteți nimic decât niște tâlhari de peșteri, și plini de oase moarte. Nu sunteți decât niște pereți văruiți în alb. Voi, șerpilor!“ Ați fi luat poziție pentru un astfel de încăpățânat, care îi certa, îi înjosea și spunea: „Care din voi poate să-mi arate un păcat? Nu fac Eu ceea ce a spus Tatăl?“

Ei spuneau: „Nu-L ascultați, individul acesta are un duh rău. EL este nebun. EL nu mai are toate mințile. Un duh al diavolului este peste El. EL face aceasta printr-un duh de ghicitor. EL le poate zice oamenilor cine sunt. Mama Lui l-a primit înainte de a fi căsătorită cu bărbatul ei. Ce școală a făcut El? Noi nu avem nici o dovadă, că El ar fi absolvit vreo facultate.“ Și totuși i-a mirat și i-a buimăcit pe preoți cu Cuvântul, deja de la vârsta de 12 ani. De la ce școală venea El? De la

școala de sus. „Dacă-L veți vedea pe Fiul Omului întorcându-se de unde a venit.“ Aceasta este școala Lui.

Ați fi fost cu apostolii de partea acestui bărbat, când a venit încercarea puterii? Sau ați fi plecat cu cei 70 și ați fi zis: „Ah, noi mergem înapoi la biserica noastră, dacă Tu înveți astfel despre Fiul Omului. Cine ești Tu de fapt? Ce ești Tu? Un om ca și mine. Eu am mâncat cu Tine, și Tu încerci să spui că ești ceva mai deosebit. Eu te-am observat, am văzut slăbiciunile Tale. Eu Te-am văzut plângând. Eu Te-am văzut când ai făcut asta și aia și cealaltă. Eu am fost cu Tine când ne-am dus în pustie și multe altele. TU ești numai un om și spui că ai venit din cer. Asta este prea mult pentru mine.“ V-ați fi dus cu ceilalți mai departe sau ați fi plecat cu cei 70? V-ați fi dus înainte cu apostolii și cu Hristos?

Când a încercat Sf. Martin, să mențină botezul în Numele lui Isus Hristos în biserică; când a încercat să mențină semnele și minunile, și când l-a blestemat biserica catolică, și nici nu l-a recunoscut, ci l-au aruncat afară – ați fi fost de partea credinței catolice, sau ați fi fost de partea lui Sf. Martin, când s-a împotrivit închinării tablourilor celor decedați?

El a respins dogmele care au fost introduse și a spus: „Singur Cuvântul este adevărul.“ Dumnezeu l-a confirmat prin semne și minuni, și ceea ce proorocea, se împlinea. Tot ce făcea, se întâmpla în prezența Duhului lui Dumnezeu, și el aducea dovezi. Nici unul dintre preoți nu a putut să facă ceva împotriva. V-ați fi pus de partea lui și ați fi mers cu Sf. Martin, sau v-ați fi atașat de credința catolică?

Acum sunt în fața voastră Cuvântul lui Dumnezeu și dogmele bisericii. Puteți să primiți dogmele bisericii, sau primiți ceea ce zice Cuvântul? Gândiți-vă, în toate epocile a fost așa cum este și acum. Există întotdeauna o credință generală printre oameni, care este numai un pic împotriva Cuvântului adevărat. Gândiți-vă, niciodată nu a fost dezmințit în totalitate. O, nu! Antihristul nu dezmințe Cuvântul. Desigur că nu. El spune că crede, dar nu totul așa cum este scris aici.

Satana a vorbit cu Eva. Eva credea tot, dar a mai adăugat puțin, ceea ce i-a spus el. Ei primesc totul, în afară de un amănunt. Poate să fie botezul sau altceva. Voi trebuie să luați fiecare amănunt, așa cum este scris aici. Se poate întâmpla să trebuiască să faceți din nou primele fapte, dar asta este ceea ce spune Cuvântul.

Acesta este trucul satanei, de când a ajuns prima dată la Eva: numai un pic din Cuvânt să nu se creadă. Prin aceasta oamenii se împart întotdeauna în aceste trei grupe. Cuvântul îi împarte pe oameni. În fiecare epocă a fost așa. În fiecare epocă care a existat a fost așa. Când lasă Dumnezeu să apară ceva, atunci este identificat foarte clar cu Cuvântul, și există cei care urmăresc lucrarea și pretind că sunt credincioși, și ei sunt într-adevăr. Sunt acei care nu se vor întoarce. Ei cred

Cuvântul. Atâta timp cât rămân în Cuvânt, ei cred. Dar totuși când vine altcumva decât au crezut ei, indiferent cât de mult a confirmat Dumnezeu, atunci vin acei, care spun: „Despre aceasta nu știu nimic.“ Acesta este necredinciosul.

Ei vin atâta timp, până ce se ivește posibilitatea, să spună: „Aha, acum o aveți!“, ca să cadă cuiva în spate, cum a făcut-o Iuda. „Eu am știut, că mai devreme sau mai târziu, va ieși la iveală. Acum o aveți.“ Aceștia sunt credincioșii prefăcuți. Exact așa este: noi vedem asta în Biblie.

Un băiat mic de aici din Kentucky, care a crescut în munți, nu a avut niciodată ocazia să vadă o oglindă. El a agățat o bucată mică de un pom, dar el nu se vedea de tot. Se povestește că a venit aici în Louisville, ca să locuiască la sora mamei lui. Ea locuia într-o casă veche și frumoasă. Când a intrat în unul din dormitoare, a văzut agățată o oglindă, care cuprindea ușa de sus până jos. Pe când fugea el prin casă, a rămas acolo în fața ei, și micuțul Johnny l-a văzut pe micuțul Johnny. El s-a scărpinat în cap, la fel s-a scărpinat și micuțul Johnny din oglindă. El a râs, la fel a râs și micuțul Johnny din oglindă. El a sărit în sus și-n jos, la fel a sărit și micul Johnny din oglindă. Atunci s-a apropiat. El credea că este un băiat mic, cu care poate să se joace. El s-a apropiat și a atins oglinda. Atunci s-a întors – părinții lui l-au privit – și a strigat: „Mamă, acesta sunt eu.“

Acum uitați-vă voi în această oglindă: cine sunteți voi? Căruia din acești mici Johnny îi semeni? Cine ești tu? Tu ești unul dintre ei. Unul, care se întoarce și merge înapoi când găsește prima greșeală – ceea ce numiți voi greșeală. Verificați cu Cuvântul și vedeți dacă este corect. Dacă Cuvântul dovedește toate lucrurile, atunci dovediți toate lucrurile cu Cuvântul. Isus a spus prin apostol ca să facem așa. Desigur. „T, ineți ce este bun.“ Exact așa a spus El.

Uitați-vă în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu cum a fost în celelalte epoci, și vedeți din care grupă aparțineți. Gândiți-vă, în care grupă ați fi fost numărați, dacă ați fi trăit în zilele lui Moise, în zilele lui Isus, sau în altă epocă, oricând ar fi fost. Gândiți-vă în seara aceasta.

Gândiți-vă acum. Aceasta merge foarte adânc. Nu treceți pe lângă ea drept înaintea. Starea voastră de acum dovedește în ce grupă ați fi fost atunci. Voi sunteți proprii voștri judecători. Dovediți ceea ce sunteți.

Predicatorule, în care grupă ai fi fost tu, când Isus a spus ceea ce a fost greu de crezut? A fost dovedit clar că El este Cuvântul, și totuși voi nu ați mai auzit despre așa ceva. „Ce veți zice, dacă Fiul Omului se va întoarce de unde a venit?“

Voi ziceți: „Eu știu doar unde s-a născut. Eu îi cunosc tatăl, eu îi cunosc mama! Și aici spune El că se va urca de unde a venit!“ Asta ar fi fost prea mult pentru tine, nu-i așa, domnule? Ar fi fost mult pentru voi. Nu ați fi putut-o

concepe. Poate astăzi este aceeași situație. Uitați-vă deci în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și vedeți unde sunteți. Oh, un înșelător! Nu faceți asta niciodată.

Vedeți, voi aparțineți de una din aceste grupe. Starea voastră actuală, mintea pe care-o aveți acum, voi care vă aflați în auditoriul acesta vizibil, și voi pe care nu-i vedem, care auziți benzile, după ce ați auzit această bandă, dovediți-vă din care grupă aparțineți. Vă arată exact unde sunteți: dacă sunteți credincioși și țineți tare Cuvântul, sau dacă plecați și opriți banda. Aceasta spune, ceea ce ați făcut. Voi nu vreți să ascultați mai departe, ci o opriți și spuneți: „Asta nu vreau să o ascult.“ Aceștia sunt necredincioșii. Voi nu vreți să vă opriți ca să vă cercetați și să vedeți dacă este adevărul sau nu.

Sau vreți să mai rămâneți, ca să încercați să găsiți o greșală. Atunci știți și voi, unde vă aflați! Asta v-o spune. Dumnezeu să ne ajute, ca să credem, să-I fim sinceri și să ascultăm Cuvântul, deoarece El este Cuvântul. Credeți? Să ne rugăm:

Scumpe Tată ceresc, ce greu este câteodată să spui lucrurile și să știi, că poate zece mii de oameni ascultă aceste benzi, care vor fi împărțite în toată țara și toată lumea. Totuși, scumpe Tată, este adevărat, este așa de adevărat. Doamne, Te rog, curăță mai întâi inima mea. O Doamne, încearcă-mă și cercetează-mă. Uită-Te la mine, Doamne. Eu sunt slab, obosit și extenuat. Gâtul meu este răgușit, buzele mele sunt uscate și corpul meu este uzat. Eu îmbătrânesc. Nu va mai fi mult, Doamne, soarele nu va mai apune de multe ori, până va trebui să plec. Cercetează-mă acum, Tată. Dacă fac ceva fals și nu știu, descoperă-mi Doamne, arată-mi-o. Eu sunt greșit, să o aduc acum în ordine.

Eu mă cercetez în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu. Unde sunt eu? Văd eu, că viața lui Isus Hristos se reflectă în mine? Este El persoana pe care o văd în oglindă? Văd eu un credincios din Vechiul Testament sau un credincios din Noul Testament? Văd eu un credincios prefăcut? Mă văd pe mine ca un necredincios, care nu rămâne să asculte Cuvântul și primește ideile denominațiilor?

Mă văd că merg împreună cu ei, și totuși încerc să caut o gaură de scăpare? Doamne, dacă este așa, curăță-mă. Lasă inima mea curată să bată mai tare, Doamne, căci asta este viața mea. Eu doresc să fie în ordine. Nu folosește la nimic să faci numai jumătate de drum, când există un drum pe care poți să-l faci în întregime. Eu doresc să fie adus în totalitate în ordine, Tată. Dar nu numai asta, ci eu aș conduce bărbați și femei pe drumul greșit, și pe oamenii care mă iubesc și pe cei care îi iubesc, dacă aș fi greșit.

Tată, și dacă este ceva aici și aș gândi în seara aceasta, că o oarecare denominațiune sau biserică este corectă, sau conciliul bisericesc, sau că majoritatea oamenilor au dreptate, Doamne Dumnezeul meu, ajută-mă să fiu un bărbat și un creștin adevărat, să recunosc greșelile mele, să stau aici și să-i trimit

pe oamenii aceștia, unde cred eu că este corect. Curăță-mă, lasă-mă să văd corect și să recunosc.

Dar ceea ce privește aceste lucruri, Doamne, cât pot eu să recunosc, ei au formele lor și dezminț Cuvântul. Poți să le spui, și totuși ei îți răspund: „Asta nu face nici o deosebire. Dumnezeu nu așteaptă asta.“ Doamne, eu cred că Tu ești același Isus, același Dumnezeu care ai fost întotdeauna. TU mai ești Dumnezeu și nu Te vei schimba niciodată. Eu cred că această Biblie este Cuvântul Tău, și eu mai cred că Tu și Cuvântul Tău sunteți același. Eu mă rog, o Doamne, să ne dai Duhul Tău, care face Cuvântul viu și nouă ne dăruiește puterea dătătoare de viață, ca într-o zi, când viața aceasta a trecut și Tu ai ajuns la încheiere cu noi, să ne învie și să ne ia sus în cer. Acolo am fost deja în gândul lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Admite-o, Doamne, și iartă-ne păcatele noastre, Tată.

Dacă se află aici bărbați și femei, care fac parte dintr-o altă grupă decât din cea de credincioși adevărați, o Doamne, curăță inima lor. Dacă ascultă cineva mai târziu banda, atunci mă rog pentru curățarea inimii lor, ca să-i cureți Tu, o Doamne. Eu nu doresc ca ei să piară. O Doamne, eu mă rog, ca Tu să ne ajuți să înțelegem. Ceva fals nu corectează un alt fals. Există numai un singur drum, să înlăturăm amândouă părțile false și s-o facem corect. Eu mă rog, Tată, să ne acorzi asta prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Cu toate capetele și inimile plecate, doresc să vă opriți câteva minute în interesul vostru. Pe când mai eram încă un băiat mic, am avut viziunea cu iadul și spaimile lui, poate greșesc. Asta a fost poate numai o presimțire, eu nu știu. Era de parcă eram undeva, în realitate. Nu demult timp am văzut și locul celor fericiți. Când am fost în zona celor pierduți, am strigat: „O, Doamne, nu lăsa nici un om să vină aici.“ Nu există nici o limbă ca să vă poate descrie, ce îngrozitor este acolo. Nu am nici o posibilitate ca să vă descriu. Dacă credeți că este un iad cu foc și pucioasă, atunci ar fi o pajiște verde, răcoroasă și umbroasă, în comparație cu starea îngrozitoare în care se găsesc cei pierduți. Ce mizerie domnește acolo!

Dacă aș încerca să vă vorbesc despre lucruri care trec peste mîntea omenească, tot așa nu aș putea să vă descriu nici locul celor salvați: ce liniște este acolo, nu se mai moare niciodată, nu îmbătrânești, niciodată nu te îmbolnăvești, rămâi tot tânăr, tot sănătos. Nu trebuie să mai mori, ci ai viață veșnică în tinerețea fericită, fără păcat, etc. Oh, nu există nici o posibilitate de a descrie aceasta.

Și Pavel a scris deja: „Ce n-a văzut nici un ochi, ce n-a auzit nici o ureche, și nici o inimă de om nu are habar ...“ Voi nu vă puteți închipui. Nu există nici o posibilitate de explicare, „... ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce Îl iubesc.“

Asta este adevărat, voi de aici și cei care auziți, noi ne încadrăm în seara aceasta într-una din aceste grupe. Dacă sunteți credincioși adevărați – cercetați-vă

cu Cuvântul. Dacă Cuvântul spune ceva și biserica spune altceva, atunci ce veți accepta? Uitați-vă în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și vedeți în ce grupă sunteți. Dacă în seara aceasta – noi cei de aici și cei care ascultă – nu aparțineți de grupul celor credincioși, îmi veți permite să mă rog pentru voi, ca să veniți acum în grupul celor credincioși? Veți mărturisi în fața lui Dumnezeu, în timp ce vă aplecați capetele și inimile voastre și închideți ochii înaintea Lui? Câteodată oamenilor le este frică să ridice mâinile, știți voi. Le este frică de cel care stă lângă ei, dar să nu fie așa. Ei să fie pregătiți și să spună: „Eu sunt greșit, cu mine nu este în ordine.“

„Cine acoperă păcatele sale, acela nu va reuși, dar cine își recunoaște păcatele, acela va primi milă.“ Ce este păcatul? – Necredință. Necredință pentru ce? – necredință pentru Cuvânt.

Acum, dacă nu sunteți în grupa aceasta. Există lucruri în Biblie pe care nu le puteți cuprinde cu mintea voastră. Voi știți că Biblia o spune așa, dar voi nu o puteți cuprinde chiar dacă vreți. Spuneți: „O Doamne, dăruiește-mi priceperea. Eu te voi asculta.“ Veți ridica mâna ca să ziceți: „Gândește-te la mine, în timp ce ne rugăm“? Dumnezeu să te binecuvânteze, Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta este bine. Gândiți-vă asupra acestui lucru. „Este ceva în Biblie care încă nu știu? Eu cred că aparțin de una din aceste grupe. Poate fac parte din cei 70. Există lucruri simple, care sunt prea grele pentru mintea mea – cum face Dumnezeu aceasta? Cum poate fi Isus același? Cum este cu lucrurile acestea? Eu nu le înțeleg. Dar eu doresc să le înțeleg. Eu doresc să le cred. O, Doamne, ajută necredinței mele. Eu doresc să devin o parte din aceasta, eu doresc să am parte de Cuvânt. Eu doresc să-l port în mine.“

„Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele în voi, atunci rugați-vă pentru ceea ce doriți“ (Ioan 15). Noi știm că este adevărat. Vedeți ,dacă voi rămâneți în Mine‘, nu înăuntru și afară, înăuntru și afară. „Dacă rămâneți în Mine“, și El este Cuvântul, „și cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereți ce vreți și vi se va împlini.“ Voi o să primiți totul.

„Cine primește Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, a trecut de la moarte la viață.“ Puteți primi Cuvântul? Hristos, tot, și în întregime? Hristos este Cuvântul uns. EL este Cuvântul uns. Hristos înseamnă „Unsul“, Cuvântul uns și descoperit pentru ziua aceasta, Salvatorul, Eliberatorul. Pentru asta a trebuit să vină El, și El a fost persoana unsă pentru a lua locul acesta.

Duhul Sfânt este cel care luminează în ultimele zile ale serii, pentru că aduce înapoi credința care a fost călcată de denominațiuni, pe care le va judeca. Noi ne întoarcem la credința începătoare, la Biblia de la început, și credem fiecare Cuvânt din ea. Noi nu adăugăm nimic, că ea spune asta sau cealaltă, ci spune așa cum scrie acolo. Voi sunteți pregătiți să credeți așa. Mai sunt și alții aici care nu

au ridicat mâinile, dar care mai vor să le ridice și să spună: „O, Doamne, amintește-ți de mine.“

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta este frumos. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiețelule. Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră la dreapta mea. EL să vă binecuvânteze acolo în spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, bărbatul tânăr și pe tine soră de acolo, și pe tine frate pe partea aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și în spate.

„Doamne, gândește-te la mine.“

Gândiți-vă, voi ați ridicat mâinile către El, nu către mine.

Chiar în spatele meu – Dumnezeu vede și mâna ta. Și dacă eu nu o văd, El o vede. EL cunoaște inima voastră. EL știe ce este în ea. EL cunoaște strădaniile voastre. EL știe care este motivul pentru strădania voastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Încă cineva? „Eu doresc să cred tot Cuvântul.“ Dumnezeu să te binecuvânteze. „Ajută-mă, $\frac{1}{4}$ Doamne, ajută-mă.“ Dumnezeu vede mâinile voastre. Desigur. Asta este. „Există lucruri pe care nu le înțeleg. Dar eu nu doresc să fiu un necredincios. Și dacă nu le înțeleg, totuși vreau să le cred. Eu sunt pregătit să spun: „Doamne, Dumnezeul meu, eu sunt aici. Eu vreau să cred. Ajută necredinței mele.“ Dumnezeu cu voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze.“ Multe, multe mâini sunt ridicate și se mai ridică încă.

Voi întrebați: „Frate Branham, ajută asta?“ Ridicați odată mâna voastră cu sinceritate și vedeți cum simțiți. Voi mărturisiți prin asta, că mai este un lucru mărunț în viața voastră, voi știți. Mai este ceva mic, și voi nu vreți să fie acolo, și totuși este. O, Doamne, nu îngădui să fim un Iuda. Nu admite să fi mers atâta timp cu mesajul ca să aștept, până să găsesc într-o zi o greșeală. O Doamne, nu eu. Lasă-mă să rămân în Cuvântul Tău. Poate sunt un necredincios, care gândește: „De ce nu spun și ceilalți așa?“ Nici așa nu vreau să fiu. Eu vreau să fiu un credincios. Eu vreau să văd Cuvântul Domnului în ceasul acesta. Eu Îl văd pe Dumnezeu în Cuvânt. O, Doamne, fă-mă o parte din Cuvânt. Fă-mă o parte din el. Eu vreau să am parte de el. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne rugăm, fiecare să se roage pentru el, iar eu mă voi ruga pentru voi. Voi știți că într-o zi nu vom mai fi adunați aici pentru un timp. Unii dintre noi vor fi luați, și nu vom mai fi împreună. Noi suntem mulți aici; unii dintre noi îmbătrânesc. Și chiar oameni tineri mor. Noi putem muri la orice vârstă. Noi trebuie să ne corectăm, și unele lucruri trebuie aduse în ordine. Voi nu trebuie să o lăsați la voia întâmplării, voi trebuie să veniți, atâta timp cât mai aveți mintea clară.

Voi spuneți: „Dacă aş putea-o vedea înainte de a muri ...“ Nu, nu faceți asta. Poate nu mai sunteți cu mintea clară. Voi puteți muri printr-un accident înainte de a ajunge acasă. Voi puteți muri de un infarct de inimă. Noi nu știm, ce se va întâmpla. Asta o știe numai Dumnezeu. Eu sper că n-o să fie așa. Eu observ oamenii de afară, care își întind mâinile prin ferestre. Da, Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Eu vreau să mă pun în ordine. Eu vreau să fiu corect.“ Noi vrem s-o facem acum.

Voi puteți s-o rezolvați dintr-o dată, dacă spuneți sinceri în inimă: „Doamne Isuse, indiferent ce este sau ce spune altcineva, Cuvântul Tău va sta pe primul loc în viața mea. Eu Îl doresc în viața mea, Tu ești Cuvântul. Biblia o spune așa, și eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu știu că toate credințele și dogmele care au fost introduse, au adus totul la o batjocură. Doamne, curăță-mă de așa ceva, și lasă-mă să fiu cu totul al Tău. Eu ridic mâinile spre Tine, eu îmi ridic inima spre Tine și vocea mea ridică o rugăciune către Tine. O, Doamne, fie-ți milă.“ Și mâinile mele sunt ridicate Doamne, curăță-mă o, Doamne, de toată necredința.

Și El îmi dă puterea să umblu ca Enoh, care n-a trebuit să moară, ci a fost luat acasă la El. O, Doamne, eu cred, că se va întâmpla, căci eu știu că răpirea vine în zilele din urmă și lucrarea se va scurta. Tată, conform calendarului nostru, ar mai rămâne 36 de ani până la încheierea lucrării, și Tu vei veni iarăși, căci altfel nu ar mai fi nici un trup de carne salvat. Nouă ne este spus de cronologi și de oamenii care se ocupă cu astfel de lucruri, că suntem cu mulți ani înainte. Ei ne spun, că după calendar suntem mult mai departe decât ar fi trebuit să fim; poate mai sunt 15 până la 20 de ani. Eu nu știu, Tată. Dar totuși eu știu că, conform calendarului nostru, am ajuns aproape acolo.

Eu nu văd unde ar mai fi speranță, Doamne. Când vor începe să lase bombele unii asupra altora, Doamne, atunci nu va mai fi o luptă de front. Ei se vor distruge. Doamne, aceste lucruri sunt deja aici, și Biblia spune că cerul și pământul vor arde. O, Doamne, eu văd că ceasul acesta se apropie.

Eu mă gândesc la uciderea președintelui. Și la celălalt bărbat rău, care a venit și a omorât pe cineva. A fost un omor cu sânge rece, fără a-i da posibilitatea de a se apăra în fața judecății. O, Doamne, acela este tot atât de vinovat ca și celălalt. Ei nu au nici un drept să facă aceasta. Există multă răutate în națiunea noastră, care trebuia să fie o națiune creștină. Doamne, ce martori slabi de creștini suntem noi. Iartă-ne păcatele noastre, Doamne. Ajută-ne o, Doamne, mai ales Bisericii Tale, aceluia care sunt botezați în trupul lui Isus Hristos. „Cum a fost luat Fiul Omului, așa va fi luat și trupul Lui. EL este Capul, Biserica Lui este trupul.“ O, Doamne, capul conduce trupul. Fie ca trupul lui Hristos să fie condus de Cuvânt, și eu să fiu o parte din acest trup.

Eu mă rog pentru acei, care și-au ridicat mâinile, pentru toți care sunt prezenți și pentru acei care vor auzi benzile. O, Doamne, Dumnezeuul meu, eu mă rog sincer, ca Tu să-i iei înăuntru. TU le vezi inimile. TU știi, ce este în ei. Dar ca slujitor al Tău, mă rog pentru oameni, Doamne. Eu îi iubesc. Eu îi iubesc și încerc s-o fac, pentru că simt că este slujba mea de la Tine, de a o face. Tată, eu sunt aici și fac tot ce este bine. Iartă-mi slăbiciunile și greșelile mele, Doamne. Eu mă rog ca Tu s-o faci. TU îmi vei da puterea ca să fiu în stare, să le-o fac și mai clar oamenilor.

Fii în seara aceasta cu noi în capelă Doamne, privește spre cei care și-au ridicat mâinile. Cercetează-mă și examinează-mă, Doamne. Dacă este ceva greșit în mine, atunci curăță-mă Tată. Admite-o. Curăță această biserică. Curăță-ne pe noi toți, Doamne, ca Cuvântul Tău să devină trup printre noi și să devină cunoscut în lume. Admite-o, Tată. Eu mă predau T, ie cu acest text, cu acești ascultători, cu Cuvântul și făgăduința Ta, pentru salvarea sufletelor noastre în Numele lui Isus Hristos. Îngădui-o, Doamne. Fie ca puterea lui Dumnezeu să vină peste noi și să ne ungă, începând de la păstor până la portar, toți, care sunt aici. Fie ca Duhul Sfânt să vină să-și ocupe locul în inimile noastre și să ia fiecare făgăduință a lui Dumnezeu ca să ne-o descopere că Cuvântul este adevărat. Eu mă rog în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce capetele noastre mai sunt încă aplecate, doresc ca organista să fie așa de amabilă, să dea tonul la cântecul: „Auzi, eu îl aud pe Domnul strigând. Cum El conduce, eu Îl urmez, cum El conduce, eu Îl urmez.“ AMIN!